ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 206

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ δημοσιεύσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν λύσιν τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ 'Ανωνύμου 'Εταιρείας Λίμνης Κωπαΐδος ἐκκρεμῶν διαφορῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει: α') τὸν νόμον 3242 τῆς 18 Δεκεμβρίου 1924 περὶ διαιτητικῆς λύσεως τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ 'Ανωνύμου 'Εταιρείας Λίμνης Κωπαΐδος ἐκκρεμῶν διαφορῶν καὶ ἰδίᾳ τὴν διάταξιν τοῦ β' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου μόνου αὐτοῦ, β') τὴν ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1925 διαιτητικὴν ἀπόφασιν τῶν νομίμως διορισθέντων διαιτητῶν, διὰ τὴν λύσιν τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ 'Ανωνύμου 'Εταιρείας Λίμνης Κωπαΐδος ἐκκρεμῶν διαφορῶν Κωνσταντίνου Μελετίου Γεωργιάδου, 'Αντιπροέδρου τοῦ 'Αρείου Πάγου, καὶ τοῦ Sir Robert Windham Graves καὶ γ') τὴν ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1925 γνωμοδότησιν τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου, ἀποφαινομένου ὅτι πρέπει νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἐκτέλεσις τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν ἐπιταγῶν τοῦ εἰδικοῦ Νόμου, προτάσει τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον μόνον.

'Η ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1925 διαιτητικὴ ἀπόφασις τῶν νομίμως διορισθέντων διαιτητῶν διὰ τὴν λύσιν τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ 'Ανωνύμου 'Εταιρείας Λίμνης Κωπαΐδος ἐκκρεμῶν διαφορῶν Κωνσταντίνου Μελετίου Γεωργιάδου καὶ Sir Robert Windham Graves θέλει δημοσιευθῇ ἀμέσως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν 'Υπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν "Υδρᾳ τῇ 25 'Ιουλίου 1925.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Κ. Ρέντης, Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμώκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπαϊρακτάρης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

ΕΠ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Διαιτητικὴ ἀπόφασις.

Τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 3242 τῆς 18 Δεκεμβρίου 1924 καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ στηριζομένης συμβάσεως διαιτησίας, συναφθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6552 τῆς 9 Μαρτίου 1925 συμβολαίου τῶν συμβολαιογράφων 'Αθηνῶν Κωνστ. Θεοχ. Ἀσπρομάλλη καὶ Θεοδώρου Λεων. Τσάκωνα καὶ κυρωθείσης ἐμπροθέσμως ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ανωνύμου 'Εταιρείας τῆς λίμνης Κωπαΐδος, συσταθὲν Διαιτητικὸν Δικαστήριον πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς 'Ανωνύμου 'Εταιρείας τῆς λίμνης Κωπαΐδος ἀφ' ἑτέρου ὑφισταμένων διαφορῶν, τῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῆς προσαλλομένης μὴ ἐκπληρώσεως ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων τῶν ὑποχρεώσεων, τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῶν συμβάσεων καὶ τῶν νόμων, δι' ὧν ρυθμίζεται ἡ πρὸς τὴν 'Εταιρείαν παραχώρησις, ἐτέρωθεν δὲ καὶ περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς ὑποχρεοῦται ἡ 'Εταιρεία νὰ προσφέρῃ πρὸς πώλησιν τὰς κατ' ἐπικαρπίαν καὶ κατὰ κυριότητα παραχωρηθείσας αὐτῇ γαίας καὶ περὶ παραχωρήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὴν 'Εταιρείαν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ πάντων τῶν ὑδάτων τῶν ῥεόντων πρὸς τὰς λίμνας Λίκερης καὶ Παραλίμνης καὶ ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως.

Συγκείμενον ἐκ τῶν διαιτητῶν Κωνσταντίνου Μελετίου Γεωργιάδου, ἀντιπροέδρου τοῦ 'Αρείου Πάγου, καὶ τοῦ Sir Robert Windham Graves K.C.N.G.O.B.E.

Συνεδριάσαν σήμερον τὴν ἕκτην (6) Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου (1925) ἔτους ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, παραχωρηθείσῃ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τῆς μνησθείσης συμβάσεως ἀπετέλεσε τὴν ἐπίσημον ἕδραν τῶν διαιτητῶν.

Λαβὸν ὑπ' ὄψει: Α') τὰς διὰ τῶν προτάσεων, ὑπομνημάτων καὶ ἀνταπαντήσεων ὑποβληθείσας ἐμπροθέσμως παρ' ἑκατέρου τῶν διαδίκων κάτωθι ἀξιώσεις, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ὑπὸ χρονολογίαν εἰκοστῆς πρώτης (21) 'Απριλίου καὶ ἑνδεκάτης (11) Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου (1925) ἔτους πρακτικῶν συνεδριάσεως καὶ ἀντικειμένων ἐχούσας: 1) τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Δημοσίου ὅπως παράσχῃ ἀποζημίωσιν τῇ 'Εταιρείᾳ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὸ Δημόσιον, μολονότι διὰ τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀρχικοῦ δικαιοπαρόχου τῆς 'Αγγλικῆς 'Εταιρείας συναφθείσης συμβάσεως, κυρωθείσης καὶ τροποποιηθείσης ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ νόμου ΡΟΙ" τοῦ 1867, παρεχώρησεν ἅπασας τὰς ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν κειμένας γαίας, ἐν τούτοις παρὰ τὴν ὑποχρέωσίν του ταύτην δὲν παρέδωκεν εἰς τὴν 'Εταιρείαν τὴν νομὴν καὶ κάρπωσιν εἴκοσιν ὑπὲρ χιλιάδων καὶ τετρακοσίων εἴκοσιν ἑπτὰ (28.427) βασιλικῶν στρεμμάτων γαιῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν, καθ' ἃ κατεχρίσθησαν ὑπὸ τρίτων μέχρι σήμερον. 2) Τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Δημοσίου πρὸς παροχὴν ἀποζημιώσεως εἰς τὴν 'Εταιρείαν ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι, ἐν ᾧ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1865 συμβάσεως καθωρίσθη, ὅτι τὰ κατὰ πλήρη ἰδιοκτησίαν παραχωρηθέντα τῇ 'Εταιρείᾳ ὑγδοήκοντα χιλιάδες (80.000) βασιλικὰ στρέμματα ἤθελον ἀποτελέσῃ μοναδικὸν κλῆρον, ἡ δὲ νόμιμος ἐρευθέτησις τῆς ἰδιοκτησίας ταύτης θέλει γίνῃ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως καὶ παραλαβῆς τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, συντελεσθείσης τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1892, ἐν τούτοις ἡ τοιαύτη ἐρευθέτησις παρελείφθη ἐντελῶς μέχρι σήμερον. 3) Τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Δημοσίου ἵνα ἀναγνωρίσῃ, ὅτι κατὰ τὰς συμβάσεις καὶ τοὺς νόμους, δι' ὧν ρυθμίζεται ἡ πρὸς τὴν 'Εταιρείαν καὶ τοὺς δικαιοπαρόχους

της παραχώρησις τῆς Κωπαΐδος, ἡ Ἑταιρεία κέκτηται διηνεκὲς καὶ ἀπόλυτον δικαίωμα διαρρυθμίσεως καὶ χρήσεως πάντων τῶν ἐν ταῖς λίμναις Λίπερη καὶ Παραλίμνη ὑδάτων, τῶν ῥεόντων πρὸς αὐτὰς καὶ ἐξ αὐτῶν, ὡς καὶ πάντων τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων τῶν ῥεόντων εἰς τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον. 4) Τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑταιρείας, ὅπως αὕτη διὰ νέων καταλλήλων ἔργων, ἐκτελεστέων δι' ἰδίων αὐτῆς δαπανῶν, τελειοποιήσῃ τὴν ἀτελῶς γενομένην ἀποξήρανσιν καὶ ἀποστράγγισιν τοῦ Κωπαϊδικοῦ πεδίου. 5) Τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑταιρείας πρὸς καταβολὴν εἰς τὸ Δημόσιον δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (1.550.000) λόγῳ προστίμου, ἐπιβληθέντος αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἕνεκα τῆς μὴ ἐμπροθέσμου ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, καὶ ὅπερ πρόστιμον ἠκυρώθη διὰ μεταγενεστέρας πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. 6) Τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑταιρείας πρὸς παροχὴν ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Δημόσιον, διότι αὕτη κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 5 τῆς Συμβάσεως τῆς 30 Μαΐου 1880 δὲν ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὴν καλλιέργειαν τὰ νεώτερα γεωργικὰ συστήματα ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν, ἡ παράβασις δὲ αὕτη συνεπάγεται κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον τῆς συμβάσεως τὸ ἀποστέλλεσμα, ὅτι τὰ προϊόντα τοῦ εἰρημένου τρίτου ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τῶν νενομισμένων φόρων. 7) Τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑταιρείας πρὸς παροχὴν ἀποζημιώσεως ἐπίσης εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους : α') διότι καθ' ὑπέρβασιν τῶν δικαιωμάτων της ἐπὶ τριάκοντα τρία (33) ἔτη ἐποιήσατο ἐξ ὁλοκλήρου καὶ ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων αὐτῇ ὑδάτων τῶν λιμνῶν Λίπερη καὶ Παραλίμνη καὶ ὠφελήθη ἐκ τούτου κατασταθὰ πλουσιωτέρα ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Δημοσίου, β') διότι ἐξεχέρσωσε τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον διὰ πυρός, τοιουτοτρόπως δὲ ἐπῆλθε καταστροφὴ τῆς ὕλης καὶ διὰ ταύτης ἀπώλεια τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως τοῦ καέντος ἐδάφους, οὗτινος ὡς ἐκ τούτου ἐμειώθη ἡ ἀξία, γ') διότι ἡ Ἑταιρεία ἐβράδυνε νὰ ἀποπερατώσῃ τὰ ἔργα τῆς ἀποξηράνσεως καὶ ἀποστραγγίσεως ἐπὶ ἓξ (6) καὶ πλέον ἔτη, τοιουτοτρόπως δὲ ἀρξαμένης ἓξ (6) ἔτη βραδύτερον τῆς καλλιεργείας τὸ Δημόσιον ἐστερήθη καθ' ὅλον τὸ ἐν τῷ μεταξὺ διάστημα τοῦ φόρου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, δ') διότι μετὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος ἡ Ἑταιρεία δὲν συνέστησε ἱπποφορβεῖον καὶ κτηνοτροφεῖον, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης παραλείψεως ἐζημιώθη τὸ Δημόσιον, διότι ἠναγκάσθη νὰ προμηθευθῇ ἀντὶ μείζονος τιμήματος ἵππους ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τόσον ἐν καιρῷ εἰρήνης, ὅσον καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν πολέμων, ε') διότι ἡ Ἑταιρεία μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῆς εἰς τὴν κατοχὴν τῶν κατ' ἐπικαρπίαν παραχωρηθεισῶν αὐτῇ γαιῶν ἀπώλεσε τὴν νομὴν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ στρεμμάτων γαιῶν, περιελθουσῶν εἰς τρίτους, ἡ δὲ Ἑταιρεία παρέλειψε νὰ ἐπιδιώξῃ δικαστικῶς τὴν ἀνάκτησιν τῆς νομῆς καὶ τοιουτοτρόπως συμπληρωθείσης τῆς ἀποσβεστικῆς παραγραφῆς τὸ Δημόσιον ἀπώλεσεν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν τὸ δικαίωμα τῆς φιλῆς αὐτοῦ κυριότητος, ς') διότι ἡ Ἑταιρεία καθυστέρησε τὸν ἁλωνισμὸν κατὰ τὸ ἔτος 1918, διότι ἠννόησε νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς καλλιεργητάς της νὰ ἁλωνίσουν ὅλους τοὺς δημητριακοὺς των καρποὺς διὰ τῶν ἰδίων της μηχανῶν, αἵτινες δὲν ἐπήρκουν εἰς τοῦτο, τοιουτοτρόπως δὲ ἐπῆλθε ζημία εἰς τοὺς καλλιεργητάς, ζ') διότι ἐν τῇ παραλείψεως τῆς Ἑταιρείας τοῦ νὰ κατασκευάσῃ προχώματα ἐγένετο πλημμύρα καὶ ἐπῆλθε βλάβη εἴς τινα χωρία, εἶον Ἀραποχῶρι, Ρωμέϊκο, Δεγλὲ κλπ., ἐξ ἄλλου δὲ ἐζημιώθησαν καὶ οἱ καλλιεργηταὶ διότι ἐπῆλθε καταστροφὴ εἰς τοὺς δημητριακοὺς των καρποὺς ἕνεκα πυρκαϊᾶς ἐκραγείσης κατὰ τὸν ἁλωνισμόν, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἀνεπιστηδειότητα καὶ ὀλιγωρίαν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐλαττωματικότητα τῶν ἁλωνιστικῶν μηχανῶν.

Β') Τοὺς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων μερῶν προτεινομένους ὅρους, ὑφ' οὓς δέον νὰ γίνῃ ἡ παραχώρησις τῶν ἀνωτέρω ὑδάτων εἰς τὴν Ἑταιρείαν, πρὸς τὸν σκοπὸν παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως, ὡς καὶ τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς πρέπει νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἑταιρεία νὰ πωλήσῃ τὰς κατ' ἐπικαρπίαν καὶ κατὰ κυριότητα παραχωρηθείσας αὐτῇ γαίας, πλὴν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) στρεμμάτων.

Σκεφθέν :

1) Ἐπειδή, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 237 τοῦ ἔτους 1887 συμβολαίου, συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐν Λονδίνῳ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος Ἀλεξ. Ι. Ἰωαννίδου, ἡ Ἀνώνυμος Ἀγγλικὴ Ἑταιρεία τῆς Λίμνης Κωπαΐδος, εἰς ἣν παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας πρὸς ἀποξήρανσιν καὶ καλλιέργειαν τῆς Λίμνης Κωπαΐδος, μετεβιβάσθησαν ὅλα τὰ δικαιώματα, προνόμια καὶ πλεονεκτήματα, ἅτινα ἐκέκτητο δυνάμει τῶν ἰσχυουσῶν συμβάσεων καὶ νόμων, δι' ὧν ρυθμίζεται ἡ παραχώρησις τῆς Κωπαΐδος, ὑπεισῆλθε δυνάμει ρητοῦ καὶ σαφοῦς ὅρου τοῦ συμβολαίου τούτου, κυρωθέντος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1887 Β. Διατάγματος, εἰς ὅλας τὰς ἐνοχὰς καὶ ὑποχρεώσεις, ἃς ἡ Γαλλικὴ Ἑταιρεία πρὸς ἀποξήρανσιν καὶ καλλιέργειαν τῆς Κωπαΐδος ἀνέλαβε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 3 τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εἰρημένης Γαλλικῆς Ἑταιρείας συναφθείσης συμβάσεως διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4885 τοῦ ἔτους 1882 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Δημητρίου Καλλιονζῆ, ἡ ἐν λόγῳ Γαλλικὴ Ἑταιρεία παρεχώρησεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως της περὶ ἀποζημιώσεως δέκα πέντε χιλιάδας (15.000) στρέμματα γαιῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τρίτων κατεχομένων καὶ ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῆς συνήθους πλημμύρας κειμένων, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως αὕτη παραχωρήσῃ αὐτὰς εἰς ἐκείνους, ὧν τὰ δικαιώματα ἤθελον ἀναγνωρισθῇ δικαστικῶς ἢ εἰς ἐκείνους, ὧν τὰ δικαιώματα ἤθελεν συμβιβαστικῶς ἀναγνωρίσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Τούτων ἄρα οὕτως ἐχόντων, ἡ παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας αἰτουμένη ἀποζημίωσις ἐκ τοῦ λόγου ὅτι εἴκοσι ὀκτὼ χιλιάδες καὶ τετρακόσια εἴκοσι ἑπτὰ (28.427) στρέμματα γαιῶν ὡς κατεχόμενα ὑπὸ τρίτων δὲν παρεδόθησαν αὐτῇ εἶνε ἀπορριπτέα, καθ' ὃ μέρος ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἔκτασιν ἐπὶ δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) στρεμμάτων, ἐξεταστέα δὲ ἡ αἴτησις αὕτη περὶ ἀποζημιώσεως μόνον, καθ' ὃ μέρος ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ὑπόλοιπον τῶν στρεμμάτων τῶν ὑπὸ τρίτων κατεχομένων γαιῶν.

2) Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Ἀνωνύμου Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας τῆς Λίμνης Κωπαΐδος αἱ ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῆς συνήθους πλημμύρας κείμεναι γαῖαι, αἱ ὁποῖαι κατέχονται ὑπὸ τρίτων ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς εἴκοσι ὀκτὼ χιλιάδας καὶ τετρακόσια εἴκοσι ἑπτὰ (28.427) στρέμματα, οἱ δὲ δικισταὶ στηριζόμενοι εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τῆς Ἑταιρείας, ἀποδεικνυομένην ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας προσαγομένου καὶ ὧδε συναπτομένου τῇ παρούσῃ διαγράμματος, καὶ ὑπὸ τῶν λεπτομερῶν καταμετρήσεων, τῶν ὑποβληθεισῶν εἰς τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον, καθ' ὃ στερούμενοι ἑτέρου ἀποδεικτικοῦ μέσου σχετικῶς πρὸς τὸ σύνολον τῆς ὑπὸ τρίτων κατεχομένης ἐκτάσεως καὶ παρορῶντες ἐπελθοῦσαν τυχὸν ἀπόσβεσιν τῆς προκειμένης ἀξιώσεως τῆς Ἑταιρείας περὶ ἀποζημιώσεως, διὰ τῆς πενταετοῦς παραγραφῆς, τῆς καθιερουμένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ Λογιστικοῦ νόμου, συμφώνως πρός τε τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3242, καὶ τὸ ἄρθρον 5 τῆς Διαιτητικῆς Συμβάσεως, καθ' ἃ ἡ ἐξουσία τῶν διαιτητῶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐξετάσωσι καὶ κρίνωσι τὰς προβληθησομένας ἀπαιτήσεις ἄνευ τῆς τηρήσεως δικονομικῶν καὶ οὐσιαστικῶν κανόνων, ἀποφαίνονται ὡς δικαίαν ἀποζημίωσιν, ὀφειλομένην ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἀγγλικὴν Ἑταιρείαν τῆς Λίμνης Κωπαΐδος ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας, ἤτοι ἕνεκα τῆς ὑπὸ τρίτων κατεχομένης ἐκτάσεως δέκα τριῶν χιλιάδων καὶ τετρακοσίων εἴκοσι ἑπτὰ (13.427) στρεμμάτων γαιῶν τὸ ποσὸν τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) λιρῶν

'Αγγλικῶν, καταβλητέον συνολικῶς ἐντὸς ἐνὸς(1) μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐν ὑπερημερίᾳ μετὰ τοῦ νομίμου τόκου.

3) 'Επειδή, ἀφοῦ ἡ 'Ανώνυμος 'Αγγλικὴ 'Εταιρεία κατέχει ἀπὸ τῆς ἐκάστοτε συντελεσθείσης τμηματικῶς ἀποξηράνσεως καὶ ἀποστραγγίσεως τῆς λίμνης καὶ καρποῦται ἔκτοτε ἀνελλιπῶς ὅλας τὰς ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῆς συνήθους πλημμύρας κειμένας γαίας, τόσον τὰς κατ' ἐπικαρπίαν, ὅσον καὶ τὰς κατὰ πλήρη κυριότητα παραχωρηθείσας αὐτῇ, ἕπεται προδήλως, ὅτι ἡ κατὰ παραδίαστιν τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συμβάσεως τῆς 22 'Ιουλίου 1885 παράλειψις τοῦ Δημοσίου τοῦ ὁροθετῆσαι τὰς κατὰ πλήρη κυριότητα παραχωρηθείσας αὐτῇ γαίας, οὐδεμίαν ἀπολύτως ζημίαν ἐπήνεγκεν εἰς τὴν 'Εταιρείαν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἐπὶ τοιαύτης βάσεως ἐρειδομένη ἀξίωσις αὐτῆς περὶ ἀποζημιώσεως εἶνε ἀπορριπτέα ὡς ἀνυπόστατος.

4) 'Επειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρων 4 παρ. 1, 2 καὶ 3 12, 3 παρ. 6, 13 παρ. 1 καὶ 2 τῆς συμβάσεως τῆς 22 'Ιουλίου 1865, ὡς τὰ δύο τελευταῖα ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΡΟΓ' τοῦ 1897, 7 τῆς συμβάσεως τῆς 30 Μαΐου 1880, 1 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ νόμου ϡΠΒ' τοῦ 1882, δι' ὧν ὁρίζεται ὅτι ὁ Σαραζίνος Μομφεριέρος λαμβάνει διὰ τὴν 'Εταιρείαν «τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων, ὅσοι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν ἀποξηρανθησομένην πεδιάδα, ἀλλ' ὅλαι αἱ ἰδιόκτητοι ἢ κατεχόμεναι γαῖαι, ὅσαι ποτίζονται ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ τῶν χειμάρρων τῶν εἰσβαλλόντων εἰς τὴν Κωπαΐδα, διατηροῦν ἀπαραμείωτον τὸ δικαίωμα τῆς ἀρδεύσεως, ἀλλὰ νέα δικαιώματα ἢ ἐπέκτασις κεκτημένων δικαιωμάτων δὲν θέλουσι εἰς τὸ ἑξῆς παραχωρηθῆ» ὅτι ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι ἀπαλλοτριώσεις εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, εἴτε διὰ τὰ ὑπὸ τῆς 'Εταιρείας ἐγερθησόμενα καταστήματα, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, θέουσι ἐκβιασθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως· αἱ δὲ λόγῳ τῶν ἀπαλλοτριώσεων τούτων πληρωτέαι ἀποζημιώσεις εἶνε εἰς βάρος τῆς 'Εταιρείας, ἀλλὰ θέλουσι πληρωθῇ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως· ὅτι αἱ γαῖαι ὅσαι παραχωροῦνται εἰς τὴν πλήρη ἰδιοκτησίαν τῆς 'Εταιρείας θέλουσιν ἀποτελέσει μοναδικὸν κλῆρον, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐν αὐτῷ αἱ ὑπὸ τῶν διωρύγων, τῶν ὀχθῶν καὶ τῶν προχωμάτων κατεχόμεναι γαῖαι· ὅτι, ἀφ' οὗ ἡ 'Εταιρεία συλλέξῃ τοὺς καρποὺς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ἐπικαρπίας ἐκ τῶν προσκαίρως παραχωρουμένων αὐτῇ γαιῶν, αἱ γαῖαι αὗται ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἐπικράτειαν μεθ' ὅλων ἐν γένει τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, τῆς ἀρδεύσεως καὶ οἱωνδήποτε οἰκοδομῶν, τιθεμένων ἀπάντων παρὰ τῆς 'Εταιρείας ἐν καλῇ καταστάσει χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα ἀποζημιώσεως, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ ἐπικράτεια ἀναλαμβάνει τὴν διατήρησιν τῶν διωρύγων· ὅτι οἱ λαμβάνοντες τὴν παραχώρησιν ἐπιφυλάσσονται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ὁποίας κρίνουσι ἀναγκαίας τροποποιήσεις ἐπὶ τῶν διαγραμμάτων τοῦ Σωβάζ, συνεπαγομένας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς παραχώρησιν τῶν λιμνῶν Λίκερη καὶ Παραλίμνη πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ ἐκ τοῦ Κωπαϊδικοῦ πεδίου ἐκβάλλοντα ὕδατα πρὸς ἄρδευσιν τῶν γαιῶν τοῦ Θηβαϊκοῦ πεδίου, καὶ πρὸς διοχέτευσίν των εἰς τὸ λεκανοπέδιον 'Αττικῆς, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσεται νὰ μελετήσῃ τὰς ὑποβληθησομένας τροποποιήσεις καὶ προκαλέσῃ τὴν νομοθετικὴν αὐτῶν κύρωσιν· ὅτι ἡ κυριότης τῶν εἰς τὰς λίμνας ταύτας ἀποταμιευθησομένων ὑδάτων ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸ Κράτος, τηρουμένων ἀπαραμειώτων τῶν δικαίων τῆς 'Εταιρείας, τῶν ἐκ τῆς προηγουμένης συμβάσεως τοῦ 1860 πηγαζόντων, καὶ ἰδίως ἀναγνωριζομένου αὐτῇ τοῦ δικαιώματος νὰ ἀρδεύῃ ἐξ αὐτῶν τὴν ἀποξηρανθησομένην πεδιάδα τῆς Κωπαΐδος, χωρὶς ὅμως νὰ ἐμποδίζῃ τὴν ἄρδευσιν τῆς πεδιάδος τῶν Θηβῶν, δι' ἣν προσδιορίζεται τὸ ἥμισυ τῶν ἐν ταῖς λίμναις ἀποταμιευομένων ὑδάτων, τοῦ ὑπολοίπου ἀφιεμένου

τὸ Δημόσιον, μὴ ἰσχυριζόμενον ὅτι ἐκ τοῦ δόλου τῶν ἐκπροσωπούντων τὴν θέλησιν τῆς Ἑταιρείας προσώπων περεσύρθη ἡ ἐπιτροπὴν εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν ἔργων, δὲν δύναται πλέον νὰ ἀξιώσῃ ὅτι παρελείφθη ἡ ἐκτέλεσις ἔργων τινῶν καὶ ὅτι τὰ ἐκτελεσθέντα ἦσαν ἀτελῆ, ὥστε ἐκωλύετο ἡ ἐντελὴς ἀποξήρανσις τῆς Κωπαΐδος, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 4 ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης ἐκτιθεμένη ἀξίωσις τοῦ Δημοσίου, ἐρειδομένη ἐπὶ τοιαύτης βάσεως εἶνε ἀπορριπτέα.

6) Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 9 τῆς ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1865 συμβάσεως, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 6 τῆς συμβάσεως τοῦ 1880 καὶ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου ΨΠΒ' τοῦ 1882, ὁρίζει, ὅτι ἐντὸς ἓξ (6) ἐτῶν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀποξήρανσιν ἔργα πρέπει νὰ ὦσι περατωμένα, εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἡ Ἑταιρεία θέλει πληρώνει πρόστιμον ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50,000) πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ταμείου, τὸ δὲ πρόστιμον τοῦτο θέλει διπλασιάζεσθαι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων. Ἐκ τοῦ γράμματος δὲ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ συνόλου τοῦ περιεχομένου τοῦ ρηθέντος ἄρθρου τῆς συμβάσεως, σαφῶς προκύπτει, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ πρόστιμον δὲν καθιεροῦται ὡς χρηματικὴ ὠφέλεια τοῦ Κράτους, ἵνα ἐπιτρέπηται τῇ Κυβερνήσει ἡ κατὰ τὸ δοκοῦν ἐπιδίωξίς της, ἀλλ' ἁπλῶς ὡς μέσον ἐξαναγκασμοῦ τῆς Ἑταιρείας πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ τοιαύτη φύσις τοῦ προστίμου ἀπαιτεῖ τὴν ἄμεσον ἐπιβολὴν αὐτοῦ ἅμα ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα καὶ μόνον ἡ ὑποτροπὴ τῆς Ἑταιρείας, ἐνδεικνυομένη διὰ τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων μετὰ ἓν ἔτος ἀκόμη, δικαιολογεῖ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ προστίμου, τὸν τριπλασιασμὸν μετὰ τὸ τρίτον ἔτος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Τούτων ἄρα οὕτως ἐχόντων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, μὴ ἐπιβαλοῦσα ἀμέσως δι' οἱονδήποτε λόγον, διὰ τὴν μὴ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων, τὸ πρόστιμον τῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50,000) δραχμῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιβάλῃ τὸ διπλάσιον αὐτοῦ διὰ τὸ δεύτερον ἔτος, τὸ τριπλάσιον διὰ τὸ τρίτον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, διὰ τὴν μὴ ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων. Ἀφοῦ δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐδικαιοῦτο πλέον διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον νὰ ἐπιβάλῃ μεταγενεστέρως κατὰ τὸ ἔτος 1891 τὸ εἰς προγενέστερον χρόνον ἀναγόμενον πρόστιμον ὡς καὶ τὸ διπλάσιον, τριπλάσιον αὐτοῦ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ὡς ἔκρινεν ἐν τῇ ἁρμοδιότητί του τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 35 τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1922 πράξεως αὐτοῦ, ἔπεται ἀναγκαίως, ὅτι δὲν δικαιοῦται νὰ ἔχῃ οὔτε νόμιμον ἀξίωσιν ἐκ τοιούτου λόγου κατὰ τῆς Ἑταιρείας ἐνώπιον τῶν Διαιτητῶν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 5 ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης περιγραφομένη ἀξίωσις τοῦ Δημοσίου, ὅπως ὑποχρεωθῇ ἡ Ἑταιρεία καὶ καταβάλῃ αὐτῷ δραχμὰς ἓν ἑκατομμύριον καὶ πεντακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας (1.550,000), ἐρειδομένη ἐπὶ τοιαύτης βάσεως εἶναι ἀπορριπτέα.

7) Ἐπειδή, μὴ προσαγομένης οὐδεμιᾶς βεβαιώσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, ὅτι τῷ ὄντι ἡ Ἑταιρεία, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συμβάσεως τῆς 30 Μαΐου 1889, δὲν ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὴν καλλιέργειαν ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν γαιῶν τὰ νεώτερα γεωργικὰ συστήματα, ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 6 ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης περιγραφομένη ἀξίωσις, ὅπως ὑποχρεωθῇ ἡ Ἑταιρεία καὶ καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προϊόντων χρηματικὴν ποσότητα ἴσην πρὸς τὸ τριπλάσιον τῶν νενομισμένων φόρων, εἶναι ἀπορριπτέα.

8) Ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 7 ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης περιγραφόμεναι ἀξιώσεις τοῦ Δημοσίου εἶναι ἀπορριπτέαι καὶ ἡ μὲν ὑπὸ τὸ στιχεῖον α') διότι ἡ Ἑταιρεία εἶχε πλήρες τὸ δικαίωμα τῆς ἀρδεύσεως τοῦ Κωπαϊδικοῦ πεδίου, ἐφ' ὅσον δὲν παρεκωλύετο ἡ ἄρδευσις τοῦ Θηβαϊκοῦ πεδίου, ἡ χρησιμοποίησις ὅμως τῶν ὑδάτων διὰ τὴν ἄρδευσιν τοῦ Θηβαϊκοῦ πεδίου δὲν ἦτο δυνατή, καθόσον οὐδεὶς ἀνέλαβε νὰ φέρῃ τὰ ὕδατα μέχρι τοῦ Θηβαϊκοῦ πεδίου, ὁπότε καὶ μόνον ἡ Ἑταιρεία ὑπεχρεοῦτο νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων, οὐδὲ δύναται νὰ στηρίξῃ τὴν ἀξίωσιν ταύτην ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι ἡ Ἑταιρεία, ποιησαμένη χρῆσιν ὅλων τῶν ὑδάτων, κατέστη πλουσιωτέρα ἐξ ἀλλοτρίας περιουσίας, διότι κατὰ τὸν νόμον τὴν ὑποχρέωσίν τινος πρὸς ἀπόδοσιν, γεννᾷ οὐχὶ τὸ γεγονὸς ὅτι κατέστη ἁπλῶς πλουσιώτερος ἐξ ἀλοτρίας περιουσίας, ἀλλ' ὅτι κατέστη τοιοῦτος καὶ ἐξ ἀδίκου αἰτίας, τοιαύτην ὅμως ἄδικον αἰτίαν δὲν συνιστῶσι τὰ ἀποτελοῦντα τὴν βάσιν τῆς προκειμένης ἀξιώσεως πραγματικὰ περιστατικά, ἡ δὲ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον β') διότι οὐδεμία ἀπόδειξις ἢ βεβαίωσις προσάγεται ὅτι ἕνεκα τῆς διὰ τοῦ πυρὸς ἐκχερσώσεως τῶν γαιῶν ἐμειώθη πράγματι ἡ παραγωγικὴ δύναμις αὐτῶν ὡς καὶ ποία ἦτο ἡ ἔκτασις τῆς τοιαύτης μειώσεως τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως τῆς γῆς ἐξ ἧς ἡ βλάβη τοῦ Δημοσίου, καὶ ἡ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον γ') διότι αὕτη ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως ἕνεκα ἀπωλείας φόρου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν λόγῳ τῆς μὴ καλλιεργείας τῶν γαιῶν ἐξ αἰτίας τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεως ἀπορρεούσης ἀμέσως ἐκ τῶν συμβάσεων καὶ τῶν νόμων, δι' ὧν παρεχωρήθη ἡ Κωπαΐς, κατὰ δὲ τὸν νόμον 3242 εἰς διαιτητικὴν λύσιν ὑποβάλλονται μόνον αἱ διαφοραὶ αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῆς προβαλλομένης μὴ ἐκπληρώσεως ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων τῶν ὑποχρεώσεων, τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῶν ἰσχυουσῶν συμβάσεων καὶ νόμων, δι' ὧν ρυθμίζεται ἡ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν παραχώρησις καὶ ἡ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον δ') διότι οὐδόλως ἐκ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συμβάσεως τῆς 30 Μαΐου 1880, συνάγεται ἡ ὑποχρέωσις τῆς Ἑταιρείας τοῦ προμηθεύειν ἵππους διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον ε') διότι οὔτε καθορίζεται ποίων γαιῶν καὶ ὁπόσης ἐκτάσεως μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν της ἀπώλεσε τὴν νομὴν ἡ Ἑταιρεία καὶ παρέλειψε τὴν δικαστικὴν ἀνάκτησιν αὐτῆς, οὔτε προσάγεται καμμία βεβαίωσις, πιθανολογοῦσα τὴν βάσιμον τῆς τοιαύτης βάσεως, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἐπὶ ἀποζημιώσει ἀξίωσις τοῦ Δημοσίου, καὶ τέλος αἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ζ' καὶ Ζ' διότι προβάλλονται ἐκ δικαιώματος τρίτου, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἱστορικὴν αἰτίαν ἀμφοτέρων τῶν ἐν λόγῳ ἀξιώσεων ἐκ τῆς καθυστερήσεως τοῦ ἁλωνισμοῦ ἐκ τῶν γενομένων πλημμυρῶν καὶ ἐκ τῆς κατὰ τὸν ἁλωνισμὸν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἀνεπιστηδειότητα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας καὶ τὴν ἐλαττωματικότητα τῶν ἁλωνιστικῶν μηχανῶν, δὲν ὑπέστη βλάβην τὸ Δημόσιον, ἀλλ' οἱ καλλιεργηταὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Ρωμέϊκο, Ἀραποχῶρι, Λεγλὲ κλπ.

9) Ἐπειδή, ἀναγνωριζομένης καὶ ἱκανοποιουμένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῆς ἐπὶ ἀποζημιώσει ἀξιώσεως τῆς Ἑταιρείας, ἕνεκα τῆς παρὰ τρίτων κατοχῆς γαιῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν τῆς λίμνης Κωπαΐδος, ἐπομένως οἱ διαιτηταὶ κρίνουσι δίκαιον νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἑταιρεία καὶ ἐκχωρήσῃ πρὸς τὸ Δημόσιον ἄνευ οὐδεμιᾶς αὐτῆς οἱασδήποτε εὐθύνης καὶ ὡς πρός τε τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐκχωρουμένων ἀπαιτήσεων καὶ τὸ ἀξιόχρεον τῶν τρίτων κατόχων γαιῶν, πάντα τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης αἰτίας ἀπορρέοντα δικαιώματα αὐτῆς κατὰ τούτων, μεθ' ὅλων τῶν συναφῶν πραγματικῶν καὶ προσωπικῶν ἀγωγῶν, τὸ δὲ Δημόσιον ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε πωλουμένων γαιῶν, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν Ἑταιρείαν, ἐὰν αὕτη ἠττηθῇ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν τρίτων ὑφισταμένων ἀξιώσεων, ἢ ἐκπρεμῶν δικῶν συνεπείᾳ ἀγωγῶν ἐγερθεισῶν παρ' αὐτῶν, δι' ὧν διεκδικοῦνται ὡρισμέναι γαῖαι, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ἡ Ἑταιρεία θέλει ἀνακοινώσῃ τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν ἐγκαίρως εἰς τὸ Δημόσιον καὶ προσεπικαλῇ τοῦτο νὰ μετάσχῃ αὐτῶν.

10) Ἐπειδή, ἐκ τοῦ προσαγομένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας διαγράμματος τὸ σύνολον τῶν γαιῶν τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν τῆς λίμνης Κωπαΐ-

δος, ἀνέρχεται περίπου εἰς διακοσίας τεσσαράκοντα μίαν χιλιάδας (241.000) στρέμματα, ἐκ τούτων δέον νὰ ἀφαιρεθῶσιν: α') εἴκοσιν ὀκτὼ χιλιάδες καὶ τετρακόσια εἴκοσιν ἑπτὰ (28,427) στρέμματα, ἅτινα κατέχονται ὑπὸ τρίτων, καὶ β') εἴκοσι δύο χιλιάδες (22,000) στρέμματα, ἅτινα κατέχονται ὑπὸ τῶν ἔργων ἀποξηράνσεως, ἀποστραγγίσεως καὶ ἀρδεύσεως καὶ βραχωδῶν λοφίσκων. Ὅθεν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὡς ἄνω στρεμμάτων ὑπολείπονται ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (190,573) στρέμματα.

11) Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρων 3 παρ. 1 καὶ 12 τῆς συμβάσεως τῆς 22 Ἰουλίου 1869 προκύπτει, ὅτι παρεχωρήθησαν εἰς τὴν Ἑταιρείαν κατὰ πλήρη κυριότητα ὀγδοήκοντα χιλιάδες (80,000) στρέμματα καὶ ὅτι ταῦτα θέλουσιν ἀποτελέσει μοναδικὸν κλῆρον, κείμενον εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον παραχωρήσεως καὶ διευθυνόμενον ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Ἐκ τῶν ὀγδοήκοντα ὅμως χιλιάδων (80,000) στρεμμάτων δέον νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἓξ χιλιάδες (6,000) στρέμματα, τὰ κείμενα εἰς θέσιν Μπερμπάτι, διότι ταῦτα, κατεχόμενα ὑπὸ τρίτων, παρεχωρήθησαν ὑπὸ τῆς δικαιοπαρόχου Γαλλικῆς Ἑταιρείας ἄνευ ἀποζημιώσεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1882 συμβάσεως συναφθείσης μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Δημοσίου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4885 τοῦ ἰδίου ἔτους συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Δημ. Καλλιοντζῆ. Ἑπομένως ἀπομένουσι στρέμματα γαιῶν ἑβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες (74,000) μὲν ἀνήκοντα κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Ἑταιρείαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδων στρεμμάτων καὶ πεντακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν (190,573), ἀνερχόμενον εἰς ἑκατὸν δέκα ἓξ χιλιάδας καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (116,573) στρέμματα ἀνήκει κατ' ἐπικαρπίαν εἰς τὴν Ἑταιρείαν.

12) Ἐπειδὴ τριάκοντα χιλιάδες στρέμματα ἐκ τῶν κατὰ κυριότητα ἀνηκόντων τῇ Ἑταιρείᾳ, αὕτη, δὲν θέλει ἐκθέσει εἰς πώλησιν, ἀλλὰ θέλει τὰ κρατήσει δι' ἑαυτήν, ἐπομένως τὰ εἰς πώλησιν ἐκτιθέμενα στρέμματα γαιῶν ἀνέρχονται εἰς ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδας καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (160,573), ἐξ ὧν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες (44,000) ἀνήκοντα κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Ἑταιρείαν καὶ κείμενα εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευράν, καὶ ἑκατὸν δέκα ἓξ χιλιάδες καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (116,573) στρέμματα ἀνήκοντα κατ' ἐπικαρπίαν καὶ κείμενα ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς.

13) Ἐπειδή, προκειμένου περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν τριάκοντα χιλιάδων (30,000) στρεμμάτων, ἥτις δὲν θὰ ἐκτεθῇ εἰς πώλησιν, ἀλλὰ θὰ κρατήσῃ αὐτὴν ἡ Ἑταιρεία κατὰ πλήρη κυριότητα μεθ' ὅλων τῶν ἐπ' αὐτῆς οἰκοδομῶν καὶ παρακολουθημάτων αὐτῶν, οἱ διαιτηταὶ ἀποφαίνονται ὅτι ἡ ἔκτασις αὕτη ληφθήσεται οὐχὶ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς, ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῆς νοτιοδυτικῆς ἄκρας τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον παραχωρήσεως, ὡς εἰδικώτερον προσδιορίζεται, διὰ κυανοῦ χρώματος ἐν τῷ διαγράμματι τῆς Κωπαΐδος, ὑπογεγραμμένῳ παρὰ τῶν διαιτητῶν καὶ ὅπερ διάγραμμα προσαρτᾶται τῇ παρούσῃ καὶ θεωρεῖται ὁλοκληρωτικὸν μέρος αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν ἔκτασιν ταύτην τῶν τριάκοντα χιλιάδων (30,000) στρεμμάτων, ἀφ' ἑνὸς μὲν χιλίων ἑπτακοσίων καὶ ἑβδομήκοντα (1,770) στρεμμάτων καὶ διακοσίων (200) μέτρων γαιῶν, ἅτινα ἡ Ἑταιρεία ἀντήλλαξε μὲ ἄλλας γαίας ἐντὸς τῆς Κωπαΐδος κειμένας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὀγδοήκοντα ἐννέα (89) στρεμμάτων γαιῶν, ἃ παρεχώρησεν εἰς τὸ Δημόσιον, ἤτοι ἓν ὅλῳ χιλίων ὀκτακοσίων πεντήκοντα ἐννέα στρεμμάτων καὶ διακοσίων μέτρων (1.859.200) γαιῶν, αἵτινα εἰδικώτερον προσδιορίζονται εἰς τὸ αὐτὸ σχεδιάγραμμα διὰ κυανοῦ χρώματος μὲ γραμμάς. Τοιουτοτρόπως δὲ θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς πώλησιν ὀγδοήκοντα ἓξ χιλιάδες καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (86,573) στρέμματα, κείμενα εἰς τὴν δυτικὴν ἄκραν τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον παραχωρήσεως καὶ ἀνήκοντα τῇ Ἑταιρείᾳ κατ' ἐπικαρπίαν, ἐξ ἄλλου δὲ ἑβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες στρέμματα (74,000), κείμενα εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον παραχωρήσεως καὶ διευθυνόμενα ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον, ἐκ τούτων δὲ τριάκοντα χιλιάδες (30,000) στρέμματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἑταιρείαν κατ' ἐπικαρπίαν, τὰ δὲ ὑπόλοιπα τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες (44,000) στρέμματα ἀνήκουσιν αὐτῇ κατὰ πλήρη κυριότητα. Εἰς τὰς τριάκοντα χιλιάδας (30,000) στρέμματα τῶν γαιῶν τῶν προσδιοριζομένων εἰδικώτερον διὰ κυανοῦ χρώματος ἐν τῷ ἐν τῇ παρούσῃ ἀποφάσει προσαρτωμένῳ διαγράμματι τῆς Κωπαΐδος, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς πώλησιν, ἀλλὰ θὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ τὴν πλήρη κυριότητα τῆς Ἑταιρείας, δὲν θὰ ὑπολογισθῶσιν αἱ ὑπὸ τῶν διωρύγων καὶ πάντων ἐν γένει τῶν ἄλλων ἔργων ἀποξηράνσεως, ἀποστραγγίσεως καὶ ἀρδεύσεως τῶν ὀχθῶν, τῶν προχωμάτων, τῶν λοφίσκων καὶ τῶν ὁδῶν κατεχόμεναι γαῖαι, ὡς ἐπίσης δὲν θὰ ὑπολογισθῶσι καὶ αἱ μὴ καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις γαιῶν, εἰς τρόπον ὥστε αἱ τριάκοντα χιλιάδες (30,000) στρέμματα νὰ ἀποτελῶσιν καθαρὰν ἔκτασιν καλλιεργουμένων καὶ καλλιεργησίμων γαιῶν. Ἡ νόμιμος ὀροθέτησις τῆς ἐκτάσεως ταύτης τῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) στρεμμάτων θέλει γίνῃ ὑπὸ ἐπιτροπῆς δύο πραγματογνωμόνων διορισθησομένων ἐντὸς διορίας ἑνὸς (1) μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ μὲν ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τοῦ δὲ ἑτέρου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν, ἀφορμένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς λήξεως τῆς πρὸς διορισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς τασσομένης μηνιαίας διορίας, θέλει, δαπάναις τῆς Ἑταιρείας, καταμετρήσει τὴν ἔκτασιν ταύτην καὶ καθορίσῃ τὰ ὅρια αὐτῆς, τοποθετήσῃ μόνιμα ὁρόσημα καὶ ἐκπονήσῃ λεπτομερὲς σχέδιον, ἐμφαῖνον τὰ ὅρια τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως ὡς καὶ πρωτόκολλον, καθορίζον ὅσον οἷόν τε ἀκριβέστερον τὰς καταμετρήσεις τῶν ἐκτάσεων, τὰ ὅρια αὐτῶν καὶ τὴν συναφῆ τοποθεσίαν τῶν ὁροσήμων. Ἀκριβῆ ἀντίγραφα τῶν σχεδιαγραμμάτων καὶ τοῦ πρωτοκόλλου, κεκυρωμένα ὑπὸ τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς θέλουσι παραδοθῇ εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ἅτινα μετὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλουσιν ἀποτελέσῃ τοὺς ἐπὶ τῆς μνησθείσης ἐκτάσεως τῶν τριάκοντα χιλιάδων (30,000) στρεμμάτων γαιῶν τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ἑταιρείας. Οἱ διαιτηταὶ ἀποφαίνονται ὅτι ἐκ τῆς ὅλης ἐκτάσεως τῆς Κωπαΐδος ἀνερχομένης εἰς διακόσια τεσσαράκοντα μίαν χιλιάδα (241.000) βασιλικὰ στρέμματα, ἡ Ἑταιρεία ἔχει νὰ προσφέρῃ πρὸς πώλησιν ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδας καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (160,573) στρέμματα γαιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὀγδοήκοντα ἓξ χιλιάδες καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (86,573) κεῖνται εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον παραχωρήσεως. τὸ δὲ ἑβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες (74,000) στρέμματα κεῖνται εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον παραχωρήσεως καὶ διευθυνόμενα ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Ἐκ τῆς πρὸς πώλησιν δὲ ἀνωτέρω ἐκτάσεως ἑκατὸν δέκα ἓξ χιλιάδες καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (116.573), ὀγδοήκοντα ἓξ χιλιάδες καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (86.573) τῆς δυτικῆς πλευρᾶς καὶ τριάκοντα χιλιάδες (30.000) τῆς ἀνατολικῆς ἄκρας ἀνήκουσι κατ' ἐπικαρπίαν εἰς τὴν Ἑταιρείαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων (44.000) στρεμμάτων ἀνήκουσιν αὐτῇ κατὰ πλήρη κυριότητα. Ἡ ἀνάκτησις τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν γαιῶν τῆς Κωπαΐδος ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας θεωρεῖται ἀρξαμένη ἀφ' ὅτου ἔπρεπε νὰ ἀποπερατωθῶσι τὰ ἔργα τῆς ἀποξηράνσεως καὶ ἀποστραγγίσεως, ἤτοι κατὰ τὴν γνώμην τῶν διαιτητῶν, ἣν ἐσχημάτισαν ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἰσχυουσῶν συμβάσεων καὶ νόμων, δι' ὧν ρυθμίζεται ἡ παραχώρησις τῆς Κωπαΐδος, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Αὐγούστου 1886, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ Ἑταιρεία ἔχει δικαίωμα χρήσεως καὶ καρπώσεως τῶν κατ' ἐπικαρπίαν παραχωρηθεισῶν αὐτῇ

γαιῶν ἐπὶ ἑξήκοντα δύο (62) εἰσέτι ἔτη. Λαμβάνοντες ἐπομένως οἱ διαιτηταὶ ὑπ' ὄψει· α') τὸ κατὰ μέσον ὅρον ὁλοκλήρου δεκαετίας ἀναλογοῦν ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν κατ' ἐπικαρπίαν παραχωρηθεισῶν τῇ Ἑταιρείᾳ γαιῶν, β') τὴν ἐπὶ ἑξήκοντα δύο (62) εἰσέτι ἔτη χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἐπικαρπίας, γ') τὴν παραχώρησιν ἣν ἔκαμε τὸ Δημόσιον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ ἱκανοποιήσῃ τυχὸν ἀπεσβεσμένην αὐτὴν ἀξίωσιν, ἑτέρωθεν δὲ νὰ δεχθῇ ὅπως ἡ Ἑταιρεία λάβῃ κατὰ πλήρη κυριότητα τριάκοντα χιλιάδας (30,000) στρέμματα κυρίως ἐκ τῆς νοτιοδυτικῆς πλευρᾶς, ἧς αἱ γαῖαι ἔχουσι ὑπερτριπλασίαν ἀξίαν τῶν τῆς ἀνατολικῆς ἄκρας ἐφ' ἧς κεῖνται αἱ κατὰ κυριότητα παραχωρηθεῖσαι τῇ Ἑταιρείᾳ γαῖαι, δ') τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας ἐπίσης ὀφειλομένην μικρὰν παραχώρησιν πρὸς μερικὸν συμψηφισμὸν τῶν μνησθεισῶν παραχωρήσεων τοῦ Δημοσίου, κρίνουσιν ὡς προσῆκον τίμημα διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῆς Ἑταιρείας τὸ ποσὸν τῶν ἑπτακοσίων ἐνενήκοντα χιλιάδων (790,000) λιρῶν Ἀγγλίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς προσῆκον τίμημα τῶν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων (44.000) στρεμμάτων τῶν κατὰ κυριότητα ἀνηκόντων τῇ Ἑταιρείᾳ καὶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἄκρας τῆς Κωπαΐδος κειμένων τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδων (190,000) λιρῶν.

Οἱ διαιτηταὶ συμφώνως πρὸς ταῦτα ἀποφαίνονται ὅτι τὰ ἀμέσως ἀνωτέρω ὁριζόμενα ἑκατὸν δέκα ἓξ χιλιάδας καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (116.573) στρέμματα γαιῶν τὰ ἀνήκοντα τῇ Ἑταιρείᾳ κατ' ἐπικαρπίαν, ὡς καὶ τὰ ἐπίσης ὁριζόμενα τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες (44,000) στρέμματα γαιῶν τὰ ἀνήκοντα αὐτῇ κατὰ πλήρη κυριότητα ὑποχρεοῦται αὕτη νὰ προσφέρῃ συνολικῶς εἰς τὸ Δημόσιον πρὸς πώλησιν ἀντὶ ὁλικοῦ τιμήματος τῶν ἐννεακοσίων ὀγδοήκοντα χιλιάδων (980,000) λιρῶν καὶ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

1) Τὸ ὁρισθὲν τίμημα θέλει πληρωθῇ ὡς ἑξῆς: Τὸ δέκατον αὐτοῦ ἅμα ὑπογραφῇ τὸ ὁριστικὸν πωλητήριον συμβόλαιον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοκοχρεωλυτικῶς εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις, συνισταμένας ἐκ κεφαλαίου καὶ τόκων, πρὸς ἓξ καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6.5 ο/ο) ἐτησίως, 2) πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ πιστουμένου τιμήματος ὅλων τῶν ὡς εἴρηται δόσεων καὶ μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοφλήσεώς των ἡ Ἑταιρεία θέλει ἐγγράψει πρώτην ὑποθήκην εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἐκτάσεως τῶν πωλουμένων γαιῶν, 3) ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς (1) ἔτους ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως τὸ Δημόσιον ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως, καὶ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀγοράν, εἰς τὴν Ἑταιρείαν ὅτι θέλει ἀγοράσῃ αὐτὸ τὰς ἐν λόγῳ γαίας, ἄλλως στερεῖται ὁριστικῶς τῶν δικαιωμάτων του πρὸς ἀγορὰν αὐτῶν. 4) Ἀντικείμενον τῆς πωλήσεως εἶνε μόνον αἱ γαῖαι αὐταὶ καθ' ἑαυτάς, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ τυχὸν ἠρτημένοι ἢ συλλεγέντες καρποὶ αὐτῶν ὡς καὶ τὰ προσαρτήματα ἐν γένει, ὅσα εἶνε ἀναγκαῖα καὶ ἐξιδιασμένως προσδιωρισμένα εἰς τὴν τακτικὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν. 5) Ἐὰν ἡ πραγμάτωσις τῆς πωλήσεως λάβῃ χώραν πρὸ τῆς συλλογῆς τῶν ἠρτημένων καρπῶν καὶ τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παράδοσις τῶν γαιῶν θέλει γίνῃ μετὰ τὴν ὁριστικὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν, ἔκτοτε δὲ ἄρχεται καὶ ἡ ἀφετηρία τοῦ ροῦ τοῦ τόκου τοῦ πιστωθέντος τιμήματος. Ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς ὑρισταμένας μισθώσεις ἐπὶ ἐκείνων τῶν γαιῶν αἵτινες εἰσὶν μεμισθωμέναι, πρὸς ὃν καὶ ἐκχωροῦνται τὰ ἐκ τῆς μισθώσεως δικαιώματα καὶ ἀναλαμβάνοντος ταύτου ὅλας τὰς ἐκ τῶν συμβάσεων τῶν μισθώσεων ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις. Ἐὰν τὸ Δημόσιον δὲν δηλώσῃ τὴν θέλησίν του περὶ ἀγορᾶς τῶν ὡς εἴρηται γαιῶν καὶ δὲν πραγματοποιήσῃ ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας τὴν ἀγοράν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ προσφέρῃ πρὸς τιμηματικὴν πώλησιν καὶ κατὰ πλήρη ἰδιοκτησίαν τὴν ἀνωτέρω ἀναγραφομένην ἔκτασιν τῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδων καὶ πεντακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν (160.573) στρεμμάτων γαιῶν εἰς τοὺς καλλιεργητὰς ἀντὶ συνολικοῦ τιμήματος ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδων (1.190.000) λιρῶν ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

1) Ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδων (1.190.000) λιρῶν, αἱ μὲν ἐννεακόσιαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες (980.000) λίραι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἑταιρείαν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ψιλῆς αὐτοῦ κυριότητος ἐπὶ τῶν ἑκατὸν δέκα ἓξ χιλιάδων καὶ πεντακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν (116.573) στρεμμάτων γαιῶν.

2) Ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ εἰρημένου συνολικοῦ τιμήματος θὰ καταβληθῇ τὸ ἓν δέκατον παρὰ τῶν ἀγοραστῶν ἅμα ὑπογραφῶσι τὰ ὁριστικὰ πωλητήρια συμβόλαια ὅλον δὲ τὸ ὑπόλοιπον τίμημα, ὅπερ ἀνήκει εἰς τὴν Ἑταιρείαν καὶ τὸ Δημόσιον, κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁρισθεῖσαν ἀναλογίαν, θὰ πληρωθῇ τοκοχρεωλυτικῶς εἰς δέκα τοὐλάχιστον ἢ καὶ εἴκοσι, κατὰ τὸ δοκοῦν τῇ Ἑταιρείᾳ, ἴσας ἐτησίας δόσεις, συνισταμένας ἐκ κεφαλαίου καὶ τόκου ἐκτὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8 ο/ο) ἐτησίως.

3) Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ πιστουμένου τιμήματος, τοῦ πληρωτέου κατὰ τὰς ὡς εἴρηται δόσεις καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως αὐτῶν, ἡ Ἑταιρεία θέλει ἐγγράψει ὑποθήκην εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἐκτάσεως τῶν πωλουμένων γαιῶν.

4) Ἐν περιπτώσει οἱαδήποτε δόσις ἐκ κεφαλαίου καὶ τόκων τοῦ πιστωθέντος τιμήματος δὲν καταβληθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς κατέστη ἀπαιτητὴ ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τῆς συμβάσεως Διαιτησίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ὀχλήσεως ἢ ἀγωγῆς κατὰ τῶν ἀγοραστῶν νὰ στραφῇ ἀπ' εὐθείας κατὰ τοῦ Δημοσίου καὶ νὰ ἀξιώσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἄμεσον καταβολὴν τῆς καθυστερουμένης δόσεως, τὸ δὲ Δημόσιον καταβάλλον ταύτην πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς Ἑταιρείας κατὰ τῶν καλλιεργητῶν ἀγοραστῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν παρ' αὐτοῦ καταβληθεῖσαν δόσιν.

5) Αἱ προσφερθησόμεναι πρὸς πώλησιν γαῖαι θὰ κατατμηθῶσι καὶ κατανεμηθῶσιν εἰς κλήρους, ὡς κατωτέρω λεπτομερῶς γενήσεται λόγος, οἱ δὲ καλλιεργηταὶ ὑπὲρ ὧν καθωρίσθη ὡρισμένος κλῆρος ὀφείλουσιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀνακοινώσεως τῆς περατώσεως τῆς ἐργασίας τῆς κατατμήσεως καὶ κατανομῆς ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τοὺς ἁρμοδίους προέδρους τῶν κοινοτήτων νὰ συστήσωσι γεωργικοὺς Συνεταιρισμούς, οἱ δὲ Συνεταιρισμοὶ οὗτοι ὀφείλουσιν ὡσαύτως ἐντὸς ἑτέρας ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν, ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, καὶ ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἀμέσως προηγουμένης ρηθείσης ἐνιαυσίου προθεσμίας, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐντολοδόχων ὅτι θέλουσιν ἀγοράσει τοὺς δι' αὐτοὺς καθορισθέντας κλήρους καὶ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀγορὰν τούτων. Ἀλλ' ἡ Ἑταιρεία δὲ ὑποχρεοῦται νὰ προσφέρῃ πρὸς πώλησιν εἰς τοὺς Γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς οὐδεμίαν ἔκτασιν γαιῶν ἐλάσσω τοῦ ἑνὸς πλήρους κλήρου.

6) Οἱ ἀγορασταὶ ἑκάστου κλήρου δικαιοῦνται νὰ καταβάλλωσιν ὁποτεδήποτε καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῶν προθεσμιῶν μίαν ἢ καὶ πλείονας δόσεις τοῦ πιστωθέντος τιμήματος ἐπὶ προεξοφλητικῷ ἐπίσης τόκῳ ἑκτὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8 ο/ο).

7) Ἀντικείμενον τῆς πωλήσεως εἶνε μόνον αἱ γαῖαι αὐταὶ καθ' ἑαυτάς, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ τυχὸν ἠρτημένοι ἢ συλλεγέντες καρποὶ ὡς καὶ τὰ προσαρτήματα ἐν γένει, ὅσα εἶνε ἀναγκαῖα καὶ ἐξιδιασμένως προσδιωρισμένα εἰς τακτικὴν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν.

8) Ἐὰν ἡ πραγμάτωσις τῆς πωλήσεως κλήρου τινὸς λάβῃ χώραν πρὸ τῆς συλλογῆς τῶν ἠρτημένων καρπῶν καὶ συγκομιδῆς αὐτῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παράδοσις τῶν γαιῶν τοῦ κλήρου θέλει γίνει μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ συλλογὴν τῶν καρ-

πων, ἔκτοτε δὲ ἄρχεται καὶ ἡ ἀφετηρία τοῦ ρου τοῦ τόκου τοῦ πιστωθέντος τιμήματος.

9) Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ κατανείμῃ τὰς προσφερθησομένας πρὸς πώλησιν γαίας εἰς καταλλήλους κλήρους, ὅσῳ τὸ δυνατὸν προσαρμοζομένους πρὸς τὰς ἐκτάσεις τὰς καλλιεργουμένας εἰς τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον παρὰ τῶν καλλιεργητῶν τῶν διαφόρων χωρίων καὶ κοινοτήτων καὶ τὸ συνολικὸν τίμημα θέλει κατανεμηθῇ ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ ἑκάστου τῶν ρηθέντων κλήρων, συμφώνως πρὸς τὴν ἀναλογικὴν αὐτῶν ἀξίαν εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἄθροισμα τῶν τιμημάτων τῶν κλήρων νὰ ἀποδίδῃ τὸ ὡς ἄνω ὁλικὸν τίμημα τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδων (1.190.000) λιρῶν. Ἡ κατάσημησις τοῦ κτήματος καὶ ἡ κατανομὴ τοῦ συνολικοῦ τιμήματος ἐπὶ ἑκάστου κλήρου θέλουσι γίνει ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνιαυσίου προθεσμίας ἥτις ἐτάχθη διὰ τὸ Δημόσιον διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν περὶ ἀγορᾶς τῶν γαιῶν θέλησιν αὐτοῦ. Τὸ ποσοστόν, τὸ ἀνῆκον εἰς τὸ Κράτος, λόγῳ τῆς ψιλῆς αὐτοῦ κυριότητος θέλει κατανεμηθῇ ἀναλογικῶς ἐπὶ ἑκάστου κλήρου.

10) Ἡ Ἑταιρεία θέλει λάβει παρὰ τῶν ἀγοραστῶν κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου, ὡς ἀντιμισθίαν, πρὸς δύο καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2 1)2 ο)ο) ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὡς ἄνω ποσῶν, τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος, λόγῳ προσθέτων βαρῶν διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς διαχειρίσεως, κατανομῆς, καταμετρήσεως τῶν κλήρων, εἴσπραξιν τῶν δόσεων τοῦ πιστωθέντος τιμήματος κλπ.

11) Ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ ἤδη καλλιεργηταὶ οὐδήποτε κλήρου δὲν δυνηθῶσι νὰ συστήσωσι Γεωργικὸν Συνεταιρισμὸν πρὸς ἀπόκτησιν ὁλοκλήρου τοῦ καθορισθέντος κλήρου, τὸ Δημόσιον δύναται νὰ συμπληρώσῃ τὸν Συνεταιρισμὸν διὰ προσλήψεως ἄλλων περιοίκων καλλιεργητῶν.

12) Ἕκαστος γεωργικὸς Συνεταιρισμὸς παραμένει ὑπεύθυνος δι' ὁλοκλήρου τῆς περιουσίας τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ τὸ συνολικὸν τίμημα τοῦ κλήρου, θεωρουμένου τούτου ὡς ἐνιαίου καὶ ἀδιαιρέτου.

13) Ἐὰν δὲν συσταθῇ Γεωργικὸς Συνεταιρισμὸς διὰ τὴν ἀγορὰν κλήρου τινὸς ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ἑνὸς ἔτους, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐντὸς νέας προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν, ὑπολογιζομένης κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον καὶ ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἐνιαυσίου ταύτης προθεσμίας, ὡς καὶ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς κατὰ προσθήκην ἑξαμήνου προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσι νὰ ἐκφράσωσιν οἱ Συνεταιρισμοὶ τὴν θέλησίν των, διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ καθορισθέντος κλήρου, τὸ Δημόσιον θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀγοράσῃ τοῦτο τὸν ἐν λόγῳ κλῆρον, ἀντὶ τοῦ καθορισθέντος τιμήματος αὐτοῦ.

14) Πάντες οἱ κλῆροι, οἵτινες τυχὸν δὲν θέλουσι πωληθῇ ἐντὸς καὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἑξαμήνου προθεσμίας, παραμένουσιν ὁριστικῶς κατὰ πλήρη ἰδιοκτησίαν εἰς τὴν Ἑταιρείαν μεθ' ὅλων τῶν οἰκοδομῶν καὶ παρακολουθημάτων αὐτῶν, ἀπαλλασσομένης ὁριστικῶς τῆς Ἑταιρείας τῆς ὑποχρεώσεως νὰ καταβάλῃ πρὸς τὸ Δημόσιον τὸ εἰς τοὺς κλήρους τούτους ἀναλογοῦν ποσοστὸν τῆς ψιλῆς κυριότητος αὐτοῦ. Αὐτονόητον ὅμως εἶναι, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν τασσομένων προθεσμιῶν πρὸς ἀγορὰν τῶν γαιῶν, εἴτε ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου εἴτε ἐκ μέρους τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ἡ Ἑταιρεία εἴτε ἐκ μέρους τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ἡ Ἑταιρεία θέλει ἔχῃ εἰς τὴν κατοχήν της ὡς ἰδικάς της ὅλας τὰς ὑπὸ πώλησιν γαίας της καὶ ἐκμεταλλεύηται αὐτὰς κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ ἀπολαμβάνῃ πρὸς ἴδιον αὐτῆς ὄφελος πάντας τοὺς καρπούς.

15) Ἀντικείμενον τῆς πωλήσεως εἶναι μόνον αἱ γαῖαι αὐταὶ καθ' ἑαυτάς, ὥστε ἐξαιροῦνται τῆς πωλήσεως τὰ ἐν αὐταῖς ὑπάρχοντα ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις γενικῆς ὠφελείας, οἷον τηλεγραφικοὶ στύλοι καὶ τηλερωνικοὶ τοιοῦτοι, τραμμαὶ διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις, τὰ ὁποῖα παραμένουσιν ἰδιοκτησία τῆς Ἑταιρείας, ὁ δὲ ἀγοραστὴς δὲν δικαιοῦται νὰ ἀξιώσῃ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀποζημίωσίν τινα, οὔτε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Ἑταιρείας τὴν μεταφορὰν τῶν ἐν λόγῳ ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων ἀλλαχοῦ.

16) Πάντες οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοί, γενόμενοι κτήτορες ὡρισμένων κλήρων γαιῶν, ὀφείλουσιν ἄνευ ἀξιώσεώς τινος περὶ καταβολῆς ἀνταλλάγματος, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Ἑταιρείαν τὴν ἁπλῆν διάβασιν διὰ μέσου τῆς μὴ ἐσπαρμένης γῆς χάριν τῶν ἰδίων αὐτῆς ἐν γένει ἀναγκῶν καὶ ἰδίᾳ χάριν τῆς ἠλεκτρικῆς ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἀφορώσης τὴν συντήρησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, ἀποστραγγίσεως, ἀρδεύσεως καὶ τὴν ἐπιστασίαν διανομῆς ὕδατος.

17) Τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ὑποθηκοφύλακος διὰ τὴν μεταγραφὴν καὶ ἐγγραφὴν τῶν ὑποθηκῶν καὶ ἐξάλειψιν αὐτῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν ἀγοραστῶν.

18) Ἡ Ἑταιρεία ἔχει τὸ δικαίωμα, ἄνευ ὑποχρεώσεώς τινος πρὸς ἀποζημίωσιν, νὰ τοποθετῇ ἐπὶ τῶν πωλουμένων γαιῶν τηλεγραφικοὺς καὶ ἄλλους στύλους διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀναγκαῖα διὰ τὸν σκοπὸν τῆς συντηρήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἔργων ἀποστραγγίσεως καὶ ἀρδεύσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ οὕτω κατεχόμενος χῶρος νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν τετραγωνικὸν μέτρον κατὰ στρέμμα.

Ἐρρήθη ἐν τῇ τετάρτῃ σκέψει τῆς παρούσης, ὅτι δυνάμει τῶν ἰσχυουσῶν συμβάσεων καὶ τῶν νόμων, δι' ὧν ρυθμίζεται ἡ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν παραχώρησις τῆς Κωπαΐδος, ἡ Ἑταιρεία ἔχει πρόσκαιρον—ἤτοι ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐπικαρπία αὐτῆς ἐπὶ τῶν γαιῶν τῆς Κωπαΐδος — δικαίωμα χρήσεως ἐπὶ τῶν ὑδάτων, τῶν ποταμῶν καὶ τῶν χειμάρρων, ὅσοι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν Κωπαΐδα, ὡς καὶ πάντων τῶν ὑδάτων τῶν ἀποταμευομένων ἐν ταῖς λίμναις Λίκερη καὶ Παραλίμνη καὶ τῶν ρεόντων πρὸς αὐτὰς καὶ ἐξ αὐτῶν, ὥστε ἡ ἀπόσβεσις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας συνεπάγεται καὶ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος τῆς ρηθείσης χρήσεως τῶν ὑδάτων. Ἐκτὸς τούτου, κατὰ τὰς αὐτὰς ἰσχυούσας συμβάσεις καὶ νόμους, ἅμα ἀποσβεσθῇ ἡ ἐπικαρπία, ὅλα ἐν γένει τὰ ἔργα τῆς ἀποξηράνσεως, ἀποστραγγίσεως καὶ ἀρδεύσεως μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων γαιῶν, ἀδιαφόρως ἂν αὗται κεῖνται ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν ἢ ἐκτὸς αὐτῆς, περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος. Αἱ γαῖαι ὅμως, αἵτινες ἤδη ἀρδευόμεναι ὑπὸ τῶν εἰρημένων ὑδάτων, θέλουσιν ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀρδεύωνται ὡς ἤδη γίγνεται. Ἀλλ' ἡ Ἑταιρεία, καθὼς δικαιουμένη ἐκ τῶν ἰσχυουσῶν συμβάσεων καὶ νόμων, μόνη αὕτη θέλει ἔχει τὸ πλῆρες καὶ ἀναφαίρετον δικαίωμα ἀρδεύσεως, ἐνασκούμενον κατὰ τὴν κατωτέρω ὁριζομένην ἀναλογίαν τῆς πρὸς ἄρδευσιν διανομῆς τοῦ ὕδατος ἐπί τε τῆς πρὸς πώλησιν ἐκτάσεως καὶ τῆς ὡς ἄνω παραμενούσης κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ἑταιρείαν, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ποσῶς εἰς τὴν καταβολὴν οἱασδήποτε εἰσφορᾶς διὰ τὴν ἄρδευσιν καὶ τὴν συντήρησιν τῶν ἔργων της, καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον μόνον αἱ γαῖαι κατέχονται παρ' αὐτῆς ὡς ἰδιοκτησίας αὐτῶν. Αὐτονόητον ὅμως εἶνε, ὅτι κατὰ τὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ τετάρτῃ σκέψει εἰρημένα, ὅλαι αἱ γαῖαι αἱ κείμεναι ἐκτὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν κατέχονται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἔργων καὶ τὰς ὁποίας ἡ Ἑταιρεία ἐκτήσατο παρὰ τρίτων, παραμένουσιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑταιρείας μεθ' ὅλων τῶν ἐπ' αὐτῶν οἱωνδήποτε οἰκοδομῶν καὶ παρακολουθημάτων αὐτῶν.

Οἱ Διαιτηταὶ ὡσαύτως ἀποφαίνονται, ὅτι, ἐφ' ὅσον τμῆμά τι τῆς πωλουμένης ἐκτάσεως εἶνε βεβαρημένον δι' ὑποθήκης ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας καὶ παραμένει ἀνεξόφλητον τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸ τίμημα μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων, ἡ Ἑταιρεία ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου, ὡς πρὸς τὰς πωλουμένας γαίας, ἔχει αὕτη τὴν συντήρησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως καὶ ἀποστραγγίσεως, ἀρδεύσεως καὶ ἐπιστασίας τῆς διανομῆς τοῦ ὕδατος ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους :

1) Τὸ Δημόσιον ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ τὸν ἤδη ὑπάρχοντα

ρούν τῶν ὑδάτων ποταμῶν καὶ χειμάρρων τῶν εἰσβαλλόντων εἰς τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον, ὥστε νὰ μὴ μεταβληθῇ ἡ ἐλαττωθῇ ἡ ροὴ αὐτοῦ εἰς τὸ ρηθὲν πεδίον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὰς λίμνας Λίκερη καὶ Παραλίμνη, ἀλλ' ὅλαι αἱ ἰδιόκτητοι ἢ κατεχόμεναι γαῖαι, ὅσαι ποτίζονται δυνάμει κεκτημένων δικαιωμάτων διατηροῦν, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ΡΟΓ' τοῦ 1867, ἀπαραμείωτον τὸ δικαίωμα τῆς ἀρδεύσεως, νέα ὅμως δικαιώματα ἢ ἐπέκτασις κεκτημένων δικαιωμάτων δὲν θέλουσιν εἰς τὸ ἑξῆς παραχωρηθῇ.

2) Ἡ Ἑταιρεία, καθ' ὃ ἀντιπρόσωπος ἁπλῶς τοῦ Δημοσίου δὲν ὑπέχει εὐθύνην ἐν περιπτώσει βλάβης ἢ ζημίας ὀφειλομένης εἰς ἀνωτέραν βίαν καὶ καιρικὰς μεταβολὰς καὶ εἰς πράξεις τρίτων, ἐτέρωθεν δὲ πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς συντηρήσεως τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀρδεύσεως πηγάζουσαι ἀξιώσεις καὶ ἀγωγαὶ τῶν τρίτων ἀρμόζουσιν οὐχὶ κατὰ τῆς Ἑταιρείας, ἀλλ' ἀμέσως κατὰ τοῦ Δημοσίου, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῆς Ἑταιρείας ἐὰν αἱ τοιαῦται ἀξιώσεις τῶν τρίτων ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς ὑπαιτιότητος τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, ἀναγομένης εἴτε εἰς δόλον, εἴτε εἰς βαρεῖαν ἀμέλειαν αὐτῶν.

3) Πάντες οἱ δευτερεύοντες χάνδακες τῶν ἀγρῶν καὶ τὰ τυπικὰ ἔργα αὐτῶν θέλουσιν συντηρεῖσθαι παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ τῶν γαιῶν.

4) Μετὰ πάροδον δεκαετίας, ἀρχομένης τῆς ἀφετηρίας αὐτῆς ἀφοῦ πραγματοποιηθῇ ὁλοσχερῶς ἡ πώλησις τῶν γαιῶν, ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ὁλοσχεροῦς πραγματώσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεως αὐτῶν περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν γαιῶν ἢ τῶν καθορισθέντων κλήρων, καὶ πραγματεύσεως τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν τὸ Δημόσιον ἢ ἡ Ἑταιρεία δύνανται νὰ ἀξιώσωσιν ὅπως οἱ ὅροι τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἀναθεωρηθῶσιν, καὶ ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰσφορὰς διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἔργων καὶ ἄρδευσιν τῶν γαιῶν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι ἡ τοιαύτη περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ὅρων τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως ληφθεῖσα ἀπόφασις ἀνακοινωθῇ εἴτε ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας, εἴτε ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ ἕτερον τῶν μερῶν ἐγγράφως ἓν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς λήξεως τῆς δεκαετίας. Μὴ γενομένης τῆς τοιαύτης ἐγγράφου ἀνακοινώσεως παρ' οὐδενὸς τῶν μερῶν ἡ ἐπιχείρησις αὕτη θέλει θεωρεῖσθαι παραταθεῖσα ὡς ἔχει ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀκόμη πέντε ἐτῶν, ἐφεξῆς δὲ καὶ ἐπὶ ἑτέρας πενταετοῦς περιόδου, ἐὰν ἓν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης ἐξ αὐτῶν παραλειφθῇ ὡσαύτως ἡ τοιαύτη περὶ ἀναθεωρήσεως ἀνακοίνωσις. Τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ὅρων τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν γένει καὶ τῶν σχετικῶν εἰσφορῶν θέλει κανονίσει ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν μελῶν διοριζομένων τοῦ μὲν ἑνὸς παρὰ τοῦ Δημοσίου, τοῦ ἑτέρου παρὰ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ τρίτου παρ' ἀμφοτέρων ἐκ συμφώνου.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ θέλει διορίσῃ τὸ τρίτον μέλος ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ὦσιν καὶ ἀλλοδαποί. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως δέον νὰ ἐκδοθῇ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς.

Μετὰ τὴν καταβολὴν ὅμως ὁλοκλήρου τοῦ τιμήματος, τοῦ καθορισθέντος διὰ τὸ σύνολον τῶν πωληθεισῶν γαιῶν, καὶ ἐὰν συναμα ἔχει παρέλθει καὶ ἡ ἀνωτέρω δεκαετία, τόσον τὸ Δημόσιον ὅσον καὶ ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦνται νὰ καταγγείλωσιν ἀμέσως τὴν σύμβασιν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεως. Ἡ Ἑταιρεία ὅμως ἀμέσως μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ καταβολὴν τοῦ τιμήματος ὀφείλει νὰ ἀνακοινώσῃ ἐγγράφως τοῦτο εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας.

5) Ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει δι' ἰδίων της δαπανῶν νὰ συμπληρώσῃ καὶ ἐκτελέσῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ σχεδιασθέντα καὶ ὑπὸ ἐκτέλεσιν διατελοῦντα ἔργα κατασκευῆς, ἐκβαθύνσεως καὶ διαπλατύνσεως διωρύγων τινῶν καὶ ἄτινα προορίζονται πρὸς ἀποστράγγισιν τοῦ Κωπαϊδικοῦ πεδίου διὰ φυσικῆς ροῆς.

6) Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑταιρεία διατηρεῖ τὴν συντήρησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἔργων καὶ τὴν ἐπιστασίαν τῆς διανομῆς τοῦ ὕδατος καὶ ἤθελεν ἀναφανῇ ἀνάγκη κατασκευῆς νέων ἔργων ἢ διαρρυθμίσεως τῶν ὑπαρχόντων χρησίμων διὰ τὴν ἀποστράγγισιν, ἄρδευσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ Κωπαϊδικοῦ πεδίου, ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἀναγκαίων γαιῶν θέλει ἐκβιασθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἡ δὲ πληρωτέα ἀποζημίωσις τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν καὶ ἡ δαπάνη τῶν ἔργων βαρύνει τὸ σύνολον τῶν Κωπαϊδικῶν γαιῶν κατ' ἀναλογίαν στρεμματικὴν τῆς πωληθείσης ἐκτάσεως εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον εἴτε εἰς Γεωργικοὺς συνεταιρισμούς, ὡς καὶ ἐκείνης ἥτις παραμένει εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐκείνης, ἥτις ἤθελε τυχὸν παραμείνει εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἐὰν δὲν πωληθῇ, προκειμένου δὲ περὶ τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως, λόγῳ ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν τῶν πωλουμένων γαιῶν, αὕτη θέλει εἶσθαι ἴση πρὸς τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀπαλλοτριωθεῖσαν ἔκτασιν ἀρχικὸν τίμημα. Τὰ ἔργα ταῦτα, ἐγκρινόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας, θέλουσι ἐκτελεῖσθαι ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Ἡ βεβαιωθεῖσα δαπάνη, ἡ ἀναγομένη καθαρῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων θέλει εἶσθαι ηὐξημένη κατὰ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο) λόγῳ ποσοστοῦ γενικῶν ἐξόδων καὶ ἐργολαβικοῦ κέρδους ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας, τοῦ ποσοστοῦ τούτου μὴ ἐφαρμοζομένου ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀπαλλοτριώσεων, ἥτις θέλει λογισθῇ ὡς εἶνε ἄνευ τῆς ὡς ἄνω αὐξήσεως. Ἐκ τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης, τῆς βαρυνούσης τὴν πωληθεῖσαν ἔκτασιν, τὸ δημόσιον θέλει προκαταβάλλῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν ποσοστὸν αὐτῆς ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80 ο)ο) ἅμα τῇ ἐγκρίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ δὲ τυχὸν ὑπόλοιπον τῆς βεβαιωθείσης δαπάνης θέλει καταβληθῇ εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἅμα τῇ ὑποβολῇ τοῦ ἀπολογισμοῦ, τὸ δὲ καθ' ὑπέρβασιν προκαταβληθὲν θέλει ἐπιστραφῇ εἰς τὸ Δημόσιον, ὅπερ καταβάλλον τὴν τοιαύτην δαπάνην ὡς καὶ τὴν ἕνεκα ἀπαλλοτριώσεως τῶν γαιῶν, δικαιοῦται νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴν παρὰ τῶν ἀγοραστῶν τῶν γαιῶν καθ' ὃν λόγον ἕκαστος βαρεῖται.

7) Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς εἰρημένης ἐπιχειρήσεως παραχωρεῖται εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἄνευ καταβολῆς οὐδενὸς ἀνταλλάγματος ἡ χρῆσις ὅλων τῶν οἰκημάτων τῶν κειμένων ἐπὶ τῆς πωλουμένης ἐκτάσεως, χρησίμων διὰ τὸν σκοπὸν τῆς συντηρήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἔργων, ἡ δὲ Ἑταιρεία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιχειρήσεως, θέλει ἐπιστρέψει ταῦτα εἰς τὸ Δημόσιον ἐν καλῇ καταστάσει. Ἡ Ἑταιρεία ἐπίσης θέλει ἔχει τὴν χρῆσιν καὶ κάρπωσιν τῶν γαιῶν τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν ἔργων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον βλάπτεσθαι τὰ ἔργα καὶ παρακωλύεται ἡ ἄρδευσις, προκειμένου μὲν περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἔργων κατεχομένων γαιῶν, αἵτινες κεῖνται ἐκτὸς τῶν κλήρων τῆς Ἑταιρείας, θέλει ἔχει τὴν χρῆσιν καὶ κάρπωσιν ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἔργων κατεχομένων γαιῶν, τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν κλήρων τῆς Ἑταιρείας, θέλει ἔχει τὴν χρῆσιν καὶ κάρπωσιν ταύτην ἐφ' ὅσον αἱ γαῖαι διατελοῦν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τῆς Ἑταιρείας.

8) Ἡ συντήρησις καὶ διαχείρισις τῶν ἔργων ἀποστραγγίσεως καὶ ἀρδεύσεως καὶ ἡ ἐπιστασία τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων θέλει γίγνεσθαι ὡς ἑξῆς:

α') Ἡ Ἑταιρεία θέλει συντηρῇ τὰ κύρια ἔργα ἀρδεύσεως καὶ ἀποστραγγίσεως καὶ θέλει χορηγῇ κατ' ἔτος τὸ ὕδωρ πρὸς ἄρδευσιν τοῦ ἑνὸς μόνον τρίτου τῶν ἀρδευσίμων γαιῶν, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000) στρέμματα τῆς ὅλης πωλουμένης ἐκτάσεως, ἡ δὲ Ἑταιρεία δικαιοῦται νὰ παρακρατῇ καὶ αὐτὴ ὕδωρ διὰ τὴν κατ' ἔτος ἄρδευσιν δέκα χιλιάδων (10.000) στρεμμάτων ἐκ τῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) τοιούτων ἅτινα παραμένουσιν ὡς ἰδιοκτησία αὐτῆς· ἐὰν ὅμως δὲν πωληθῇ ὅλη ἡ ἔκτασις, ἀλλὰ μέρος μόνον αὐτῆς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ τρίτον τῶν ἀρδευσίμων γαιῶν θέλει εἶσθαι τὸ τρίτον τοῦ πωληθέν-

τος μέρους, β') ἡ ἄρδευσις θὰ γίνεται ἐπὶ ἐκτάσεως οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) στρεμμάτων, τὸ δὲ Δημόσιον διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, προκειμένου μόνον περὶ τῶν γαιῶν ὧν ἐπραγματώθη ἡ πώλησις, θέλει κοινοποιῆ εἰς τὴν Ἑταιρείαν ποῖαι γαῖαι ἐξ αὐτῶν θὰ ἀρδευθῶσι καθ' ἕκαστον ἔτος, τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως γιγνομένης ἑκάστοτε πρὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἔτους. Οἱαδήποτε τυχὸν πλεισμονὴ θέλει διατεθῆ παρὰ τῆς ἑταιρείας συμφώνως πρὸς τὰς ἐπικρατούσας συνηθείας. γ') Τὸ δημόσιον θέλει προκαταβάλλῃ εἰς τὴν ἑταιρείαν πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους δι' ἴδιον μὲν λογαριασμόν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν γίνῃ αὐτὸ ἀγοραστής, διὰ λογαριασμὸν δὲ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, ἐὰν περιέλθῃ εἰς αὐτοὺς ἡ πωλουμένη ἔκτασις, τρεῖς (3) χρυσᾶς δραχμὰς δι' ἕκαστον ἀγροτεμάχιον στρέμμα λόγῳ συντηρήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἔργων, πέντε (5) δὲ χρυσᾶς δραχμὰς δι' ἕκαστον κατὰ τὸ πρέχον ἔτος ἀρδευθησόμενον στρέμμα εἴτε δι' ἀρδεύσεως τῆς ἐπιφανείας εἴτε διὰ διηθήσεως (ὑπογείως). Τὸ Δημόσιον καταβάλλον ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν Γεωργικῶν συνεταιρισμῶν θέλει ζητήσει παρ' αὐτῶν τὴν ἀπόδοσιν τῶν καταβληθέντων.

9) Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Ἑταιρεία ἤθελεν ἀναλάβει αὐτὴ τὴν ὑδροηλεκτρικὴν παραχώρησιν, περὶ ἧς γίνεται μνεία κατωτέρω, ἡ ἐπιχείρησις τῆς συντηρήσεως τῶν κυρίων ἔργων ἀρδεύσεως, ἀποστραγγίσεως καὶ ἡ ἐπιστασία τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων πρὸς ἄρδευσιν θέλει ἐξακολουθήσῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν λόγῳ παραχωρήσεως ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους, ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ὅρων τῆς παραχωρήσεως, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἐξαιρέσει τῶν ὅρων ἐκείνων τῶν περὶ καταγγελίας τῆς ἐπιχειρήσεως, οἵτινες δὲν θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι.

10) Πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ διαφοραί, αἵτινες ἐν σχέσει πρὸς τὴν πώλησιν τῶν γαιῶν καὶ τοὺς ὅρους αὐτῆς ἤθελεν ἀναφυῆ μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν ἀγοραστῶν θέλουσι δικάζεσθαι ἀμετακλήτως παρὰ τοῦ Β' Τμήματος Ἀρείου Πάγου κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης παρὰ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν μερῶν.

Ἐπίσης παρὰ τοῦ αὐτοῦ τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου θέλουσι δικάζεσθαι ἀμετακλήτως καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ διαφοραὶ αἵτινες ἤθελον ἀναφυῆ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας ἐν σχέσει πρὸς τὴν συντήρησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἔργων ἀρδεύσεως καὶ ἀποστραγγίσεως τῶν γαιῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν νέων ἔργων.

11) Ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τρίτους τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἤδη ἀναγνωριζομένων αὐτῇ ὑπὸ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἀναγνωριζομένων αὐτῇ ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων καὶ νόμων, ἐφ' ὅσον δὲν καταργοῦνται ἢ δὲν τροποποιοῦνται διὰ τῆς παρούσης.

Αἱ μεταβιβάσεις αὗται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τῆς διαϊστητικῆς συμβάσεως, θὰ ἔχωσιν ἰσχὺν μετὰ τὴν διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔγκρισιν αὐτῶν.

12) Οἱ Διαϊστηταί, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν παράγραφον 4 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3242 τοῦ 1924, καὶ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 9 τῆς διαϊστητικῆς συμβάσεως, ἀποφαίνονται ὅτι τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἀγγλικὴν Ἑταιρείαν τῆς Λίμνης Κωπαΐδος τὸ δικαίωμα ἐπὶ πάντων τῶν ὑδάτων τῶν λιμνῶν Λίκερη καὶ Παραλίμνη καὶ τῶν ὑδάτων τῶν ρεόντων πρὸς αὐτὰς καὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τῆς Ἀνθηδόνος, ἅτινα εἰδικώτερον περιγράφονται ἐν τῇ παραγράφῳ 6 τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1867 συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως τῆς Λίμνης Κωπαΐδος, ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ νόμου ΡΟΓ' τοῦ 1867, ἐν ἄρθρῳ 7 τῆς ἀπὸ 30 Μαΐου 1880 συμβάσεως, τῆς συναφθείσης μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς προκατόχου Γαλλικῆς Ἑταιρείας καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου ΨΠΒ' τοῦ 1882. Ἡ παραχώρησις γίνεται πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἠλεκτρικῆς δυνάμεως, ἐπιφυλαττομένων ἀκεραίων πάντων ἐν γένει τῶν δικαιωμάτων τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅλων τῶν λοιπῶν χρησιμοτήτων τῶν ἐν λόγῳ ὑδάτων, ἐν οἷς καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἁλιείας, ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ παραγωγὴ τῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως.

13) Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ χρονικὸν διάστημα ἐνενήκοντα ἐννέα (99) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας τῶν ὅρων τῆς παραχωρήσεως, καθοριστησομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ ἧς ἀμέσως κατωτέρω γενήσεται λόγος. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παραχωρήσεως ὅλα τὰ ἔργα ἐγκαταστάσεις, καὶ γενικῶς πάντα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα, ὑπηρετοῦντα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸν σκοπὸν τῆς παραχωρήσεως περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος, τιθεμένων ἀπάντων παρὰ τῆς Ἑταιρείας ἐν καλῇ καταστάσει, χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Τὰ ρευστὰ ὅμως κεφάλαια, οἷον χρήματα, χρεόγραφα, μετοχαὶ κλπ., παραμένουσι ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας. Ἡ ρηθεῖσα Ἑταιρεία δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἐλάχιστον ὅριον τόκου τῶν κεφαλαίων της, καὶ ἐὰ ὅσου τόκου θὰ εἶνε ἀνάγκη πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν κεφαλαίων, τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παραχωρήσεως.

14) Ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος τριῶν μηνῶν, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει ἡ παράγραφος 3η τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3242 τοῦ 1924, θέλει συστηθῆ ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν μελῶν διοριστησομένων, τοῦ μὲν ἑνὸς παρὰ τοῦ Δημοσίου, διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τοῦ ἑτέρου παρὰ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ τρίτου, ὅπερ δέον νὰ συγκεντροῖ τὴν ἰδιότητα τοῦ εἰδικοῦ καὶ διακεκριμένου μηχανικοῦ, παρὰ τῶν διορισθέντων δύο μελῶν, ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ διορισμοῦ των. Τὴν ἐπιτροπὴν δύνανται ν' ἀπαρτίζωσιν καὶ ἀλλοδαποί. Ὁ διορισμὸς τοῦ τρίτου μέλους ἢ ἡ διαφωνία τῶν ἑτέρων δύο μελῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τρίτου ἀνακοινοῦνται ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἢ σιωπῆς τῶν δύο μελῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τρίτου μέλους, τοῦτο θέλει διορισθῆ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν του, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἑταιρείας, ὑποβληθησομένης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως εἰς αὐτοὺς τῆς διαφωνίας ἢ ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας ἐν περιπτώσει σιωπῆς. Ὁ δὲ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀφείλει ὡσαύτως νὰ διορίσῃ τρίτον μέλος ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Ἡ ἐξουσία τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ συνίσταται εἰς τὸν καθορισμὸν ὅλων τῶν ὅρων, οἵτινες θὰ διέπωσι τὴν πρὸς τὴν Ἑταιρείαν παραχώρησιν τῶν ὑδάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παραγωγῆς τῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν της περὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς θὰ διέπηται ἡ παραχώρησις ἐντὸς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ πλήρους καὶ ὁριστικοῦ καταρτισμοῦ αὐτῆς, ἡ δὲ ἀπόφασίς της θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ἥτις ἐντὸς ἑτέρας προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς εἰς αὐτὴν ἀνακοινώσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, θέλει ἀνακοινώσει ἐγγράφως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ἂν ἀποδέχηται ἢ ὄχι τοὺς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁριοθετοῦντας ὅρους τῆς παραχωρήσεως, ἐν περιπτώσει δὲ ρητῆς ἀρνήσεως ἢ σιωπῆς αὐτῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν λόγῳ προθεσμίας, ἡ παραχώρησις τῶν ὑδάτων πρὸς τὸν σκοπὸν παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως θεωρεῖται μὴ γενομένη.

15) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἑταιρεία ἤθελεν ἀποδεχθῆ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁριοθετησομένους ὅρους τῆς παραχωρήσεως, αὗτη δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐδαφῶν, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ προβαίνῃ ἀμελητί, τῇ

αἰτήσει τῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Διαταγμάτων περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐδαφῶν τῶν ἀναγκαίων πρὸς παραγωγὴν τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἢ τῶν καταλυζομένων ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἕνεκα τῆς ὑψώσεως αὐτῶν ἐν ταῖς λίμναις Λίκερη καὶ Παραλίμνη, ἡ πληρωμὴ ὅμως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριωθησομένων κτημάτων βαρύνει τὴν Ἑταιρείαν.

16) Ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρισθησομένων ὅρων, οἵτινες θὰ διέπωσι τὴν παραχώρησιν, πᾶσαι αἱ ἀμφισβητήσεις, αἱ τυχὸν ἐγερθησόμεναι μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν, παραβίασιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως ταύτης θέλουσι τῇ αἰτήσει οἱουδήποτε τῶν μελῶν, λύεσθαι ὑπὸ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἀπαρτιζομένου ὑπὸ δύο μελῶν διοριζομένου τοῦ μὲν ἑνὸς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τοῦ δὲ ἑτέρου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, καὶ ἄτινα ὀφείλουσι ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς καὶ διορισμοῦ αὐτῶν νὰ ἐκδώσωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν, ἐν διαφωνίᾳ δὲ τούτων ὑπὸ ἐπιδιαιτητοῦ διοριζομένου ἐν ὁμοφωνίᾳ μὲν ὑπὸ τῶν, ὡς ἄνω διορισθησομένων διαιτητῶν, ἐν διαφωνίᾳ δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, τῇ αἰτήσει οἱουδήποτε τῶν μελῶν καὶ ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ ὅστις συνδιασκεπτόμενος μετὰ τῶν διαιτητῶν θέλει ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐντὸς προθεσμίας ἑτέρου ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ, κρίνων ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἢ πλειόνων τυχὸν σημείων τῆς διαφωνίας τῶν διαιτητῶν. Ἡ διὰ τῆς Διαιτητικῆς ἢ Ἐπιδιαιτητικῆς ἀποφάσεως δοθησομένη λύσις εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ οὐδὲν ἐπιτρέπεται κατ' αὐτῆς ἔνδικον μέσον τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἢ ἀγωγὴ ἀκυρώσεως. Δημοσιεύεται δὲ ἀμέσως διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Οἱ Διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς δύνανται νὰ ὦσι ἀλλοδαποί.

17') Ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τρίτους τὸ σύνολον τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἀναγνωριζομένων δι' αὐτὴν ὑπὸ τῆς παρούσης ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς παραγωγῆς τῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως. Αἱ μεταβιβάσεις ὅμως αὗται θὰ ἔχωσιν ἰσχὺν μετὰ τὴν διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔγκρισιν αὐτῶν.

18) Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη τὰ προκύψοντα ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

α') Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους θέλουσιν ἀφαιρεθῇ:

1) ἡ ἀπόσβεσις τῶν ἐφ' ἅπαξ προκαταβολικῶν βαρῶν ἐξευρέσεως τοῦ κεφαλαίου, ἐκπονήσεως τῶν σχεδίων κλπ. καὶ πάντα τὰ βάρη τῆς διαχειρίσεως, διευθύνσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως οἱασδήποτε φύσεως, συμπεριλαμβάνοντα, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰς δαπάνας τῆς ἐπισκευῆς, συντηρήσεως, ἐγκαταστάσεως μηχανῶν, καλωδίων, οἰκημάτων, ἐργαλείων καὶ παρακολουθημάτων, ἀντιμισθίων καὶ ποσοστῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ προσωπικοῦ, τὴν παγίαν ἀνταμοιβὴν τῶν συμβούλων καὶ διαφήμησιν κλπ.

2) Οἱ τόκοι καὶ ἀπόσβεσις οἱουδήποτε δανείου καὶ ὁμολογιῶν, ὡς καὶ οἱ τόκοι καὶ ἀπόσβεσις αὐτῶν, οἱ ἀναγόμενοι εἰς προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος ἐὰν τυχὸν ἐγένετο καθυστέρησις.

3) Τὸ ἀναγκαῖον ἀποθεματικὸν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς φθορᾶς τῶν οἰκημάτων, ἐγκαταστάσεων, μηχανῶν, καλωδίων, ἐργαλείων καὶ ἐξαρτημάτων. Τὸ ἀποθεματικὸν τοῦτο θέλει καθορισθῇ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ δὲν δύναται ν' ἀνέλθῃ καθ' οἱονδήποτε ἔτος ἄνω τῶν ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6 ο/ο) ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ τιμήματος τῶν ἐγκαταστάσεων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν, οἰκημάτων, μηχανῶν, καλωδίων, ἐργαλείων καὶ ἐξαρτημάτων.

β') Ἐκ τοῦ τυχὸν ὑπολοίπου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὡς ἄνω θέλουσι γίνῃ καὶ αἱ κάτωθι ἀφαιρέσεις κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν σειράν.

1) τὸ ἐν εἰκοστὸν (1/20) πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγεγραμμένων ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ.

2) ποσὸν ἴσον πρὸς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο/ο) τοῦ ἐκδοθέντος μετοχικοῦ κεφαλαίου, λόγῳ ἐτησίου καὶ ἐπισωρευτικοῦ, ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως, μερίσματος.

3) ποσὸν μέχρι δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2 ο/ο) τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου καὶ ἀνατοκιζομένων πρὸς βαθμιαίαν ἀπόσβεσιν αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι τὸ συνολικὸν ἀποθεματικὸν τὸ σχηματισθὲν ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης δὲν θέλει ὑπερβῇ τὸ σύνολον τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου τοῦ ἀναδόχου, ἡ δὲ κράτησις αὕτη θέλει παύσει ἅμα συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ ἐν λόγῳ κεφαλαίου.

Ἐξ οἱουδήποτε ὅμως ὑπολοίπου, τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ (40 ο/ο) θέλουσι περιέλθει εἰς τὸ Κράτος καὶ τὰ ἑξήκοντα ἑκατοστὰ (60 ο/ο) εἰς τὸν ἀνάδοχον.

Ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ παρέχῃ τὸ ρεῦμα εἰς λογικὰς τιμὰς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐξεύρει δικαίαν βάσιν καθορισμοῦ τῆς μεγίστης τιμῆς πωλήσεως τοῦ ρεύματος, καὶ γενικῶς θέλει καθορίσει τοὺς ὅρους τῆς ὑδροηλεκτρικῆς ἐπιχειρήσεως ἀκριβοδικαίως δι' ἀμφότερα τὰ μέρη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εὐχερεστέρας καὶ ζωτικωτέρας λειτουργίας αὐτῆς.

Ἡ Ἑταιρεία διὰ τὴν ὑδροηλεκτρικὴν ταύτην παραχώρησιν θέλει πληρώνει φόρους μόνον καθ' ὃ μέτρον θὰ ὁρίζωσιν οἱ ἰσχύοντες φορολογικοὶ νόμοι κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν αὕτη ἀποδεχθῇ ὁριστικῶς τοὺς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καθοριαθησομένους λοιποὺς ὅρους τῆς συμβάσεως. Εἰς νέους ὅμως φόρους ἢ εἰς αὔξησιν τῶν καθοριζομένων φόρων ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποδοχῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν ὅρων τῶν καθορισθησομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν θέλει ὑπόκεισθαι ἡ Ἑταιρεία, ἡ δὲ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθησομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου ἢ φόρου δυνάμει τοῦ εἰδικοῦ 3242 τοῦ 1924 περὶ διαιτησίας νόμου καὶ ἥτις θέλει δημοσιευθῇ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐπειδὴ ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει κατατεθῇ παρ' ἡμῶν παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν, εἶνε δὲ ἀπηλλαγμένη, κατὰ τὸν περὶ Διαιτησίας νόμον 3242 τοῦ 1924, παντὸς τέλους, ἐπομένως καὶ τὸ ἐκδοτέον ἀπόγραφον καὶ ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀποφάσεως δέον νὰ ἦ ἀπηλλαγμένον παντὸς τέλους ἢ φόρου, καὶ διὰ τὴν λῆψιν τοῦ ἀπογράφου.

Διὰ ταῦτα

Λύον τὰς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Κωπαΐδος διαφοράς.

Ἀπορρίπτει πάντα τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης ὡς ἀπορριπτέα κριθέντα.

Δέχεται ἐν μέρει τὴν περὶ ἀποζημιώσεως ἀξίωσιν τῆς Ἑταιρείας.

Ὑποχρεοῖ τὸ Δημόσιον νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν ἐν τῷ ἱστορικῷ καὶ τὰς σκέψεις τῆς παρούσης μνημονευομένην αἰτίαν τὸ ποσὸν τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) λιρῶν Ἀγγλίας, καταβλητέον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης εἰς τε τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ τόκου αὐτῶν πρὸς ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6 ο/ο) ἐτησίως, ἀρχαμένου ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τασσομένης αὐτῷ μηνιαίας προθεσμίας.

Διατάσσει ὅπως ἡ Ἑταιρεία κρατήσῃ κατὰ πλήρη κυριότητα τριάκοντα χιλιάδας (30.000) στρέμματα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν καὶ παρακολουθημάτων ἐκ τῆς νοτιοδυτικῆς κυρίως ἄκρας τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊδικὸν πεδίον παραχωρήσεως, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης καὶ εἰδικώτερον περιγράφονται διὰ κυανοῦ χρώματος ἐν τῷ ἐν τῇ παρούσῃ προσαρτηθέντι σχεδιαγράμματι.

Διατάσσει, ὅπως παράμεινη εἰς τὴν αὐτὴν Ἑταιρείαν κατὰ πλήρη κυριότητα πᾶσα ἔκτασις ἐκ τῶν ἀνωτέρω πρὸς πώλησιν ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδων καὶ πεντακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν (160.573) στρεμμάτων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν καὶ παρακολουθημάτων, ὅση δὲν ἠθελεν ἀγορασθῇ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἐντὸς τῶν τασσομένων ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης προθεσμιῶν.

Διαρρυθμίζει συμφώνως πρὸς τὰς σκέψεις τῆς παρούσης τὰ δικαιώματα τῆς τε Ἑταιρείας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐπί τε τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ τῶν χειμάρρων, ὅσοι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν Κωπαϊδικὴν πεδιάδα καὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν ῥεόντων ἐξ αὐτῆς εἰς τὰς λίμνας Λίκερι καὶ Παραλίμνην καὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἐν Ἀνθηδόνι, ὡς καὶ τὴν σχέσιν τῶν ὑδάτων τούτων πρὸς τὴν Κωπαϊδικὴν γῆν, τὴν κειμένην ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν.

Διατάσσει τὴν εἰς τὸ Δημόσιον ἐπιστροφὴν ὅλων ἐν γένει τῶν ἔργων τῆς ἀποστραγγίσεως καὶ ἀρδεύσεως μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων γαιῶν, ὡς καὶ τῶν οἱωνδήποτε οἰκοδομῶν, ἐκτὸς ἐκείνων τῶν οἰκοδομῶν καὶ παρακολουθημάτων αὐτῶν, περὶ ὧν γίνεται ἐξαίρεσις ἐν ταῖς σκέψεσι τῆς παρούσης.

Παραχωρεῖ ἀπὸ σήμερον συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης ἀναφερομένους εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἀγγλικὴν Ἑταιρείαν τῆς Λίμνης Κωπαΐδος, τὴν ἐπιγείρησιν τῆς συντηρήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν κυρίων ἔργων ἀποστραγγίσεως καὶ ἀρδεύσεως τοῦ Κωπαϊδικοῦ πεδίου, ὡς καὶ τὴν ἐπιστασίαν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων.

Παραχωρεῖ εἰς τὴν Ἑταιρείαν καὶ πάντα τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης εἰδικῶς ἀναγνωριζόμενα αὐτῇ δικαιώματα, διατηρουμένων ἀπαραμειώτων καὶ πάντων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναγνωριζομένων εἰς τὴν Ἑταιρείαν ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων καὶ τῶν νόμων, δι' ὧν ρυθμίζεται ἡ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν παραχώρησις, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν καταργοῦνται ἢ τροποποιοῦνται διὰ τῆς παρούσης.

Ὑποχρεοῖ τὴν Ἑταιρείαν νὰ προσφέρῃ πρὸς πώλησιν ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδας καὶ πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία (160.574) στρέμματα γαιῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν τῆς λίμνης Κωπαΐδος, ὡς περιγράφονται ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης ὑπὸ τὸ ἐν αὐτῇ καθοριζόμενον τίμημα καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἰδίῳ σκεπτικῷ ἀναφερομένους ὅρους.

Παραχωρεῖ ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν αὐτὴν Ἑταιρείαν Κωπαΐδος, πάντα τὰ ὕδατα τῶν λιμνῶν Λίκερης καὶ Παραλίμνης καὶ τὰ ὕδατα τὰ ῥέοντα πρὸς αὐτὰς καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ παραγωγῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἠλεκτρικῆς δυνάμεως κατὰ τοὺς ἐν τῇ σκέψει τῆς παρούσης διατυπωθέντας ὅρους καὶ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐν τῷ σκεπτικῷ ἀναφερομένης ἐπιτροπῆς καθορισθησομένους τοιούτους.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις μετὰ τοῦ προσηρτημένου σχεδιαγράμματος καὶ τῶν τεσσάρων σχετικῶν πρακτικῶν κατατίθεται παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν.

Ἀντίγραφα τῆς ἀποφάσεως κοινοποιηθήσονται παρὰ τῶν Διαιτητῶν εἴς τε τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως ἐκτελεσθῶσι τὰ ἐν τῇ § 3 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3242 τῆς 18)19 Δεκεμβρίου 1924. Ἀντίγραφον ἐπίσης ταύτης θέλει κοινοποιηθῇ ὑπὸ τῶν Διαιτητῶν εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι νόμιμον ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας τῆς Λίμνης Κωπαΐδος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουλίου 1925 ἔτους καὶ ὑπεγράφη τῇ 6 Ἰουλίου 1925.

Οἱ Διαιτηταὶ

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ROBERT. WINDHAM GRAVES

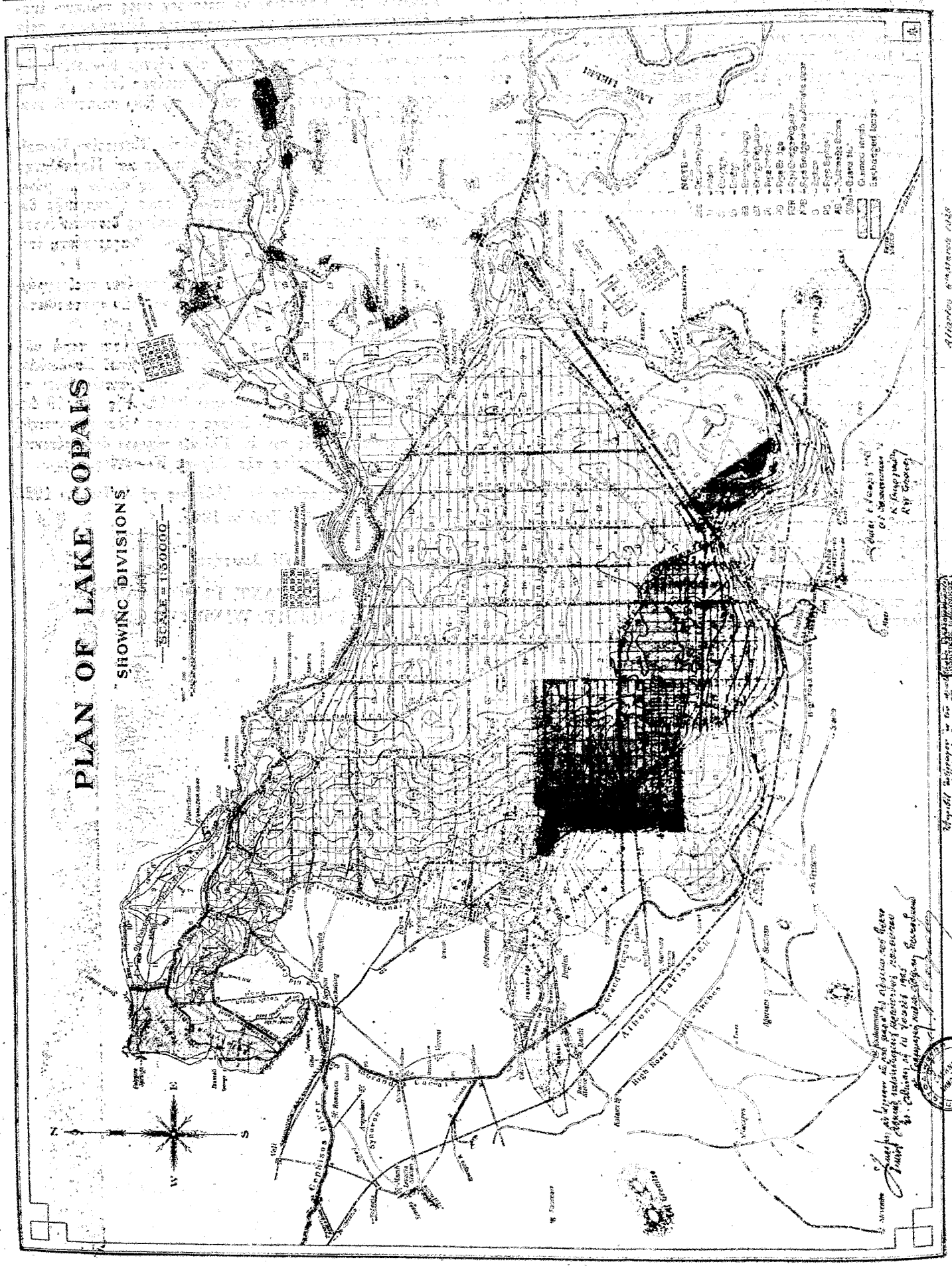

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.